

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JANUAR - FEBRUAR 2004

Misli thoughts

LETO - YEAR 53

ŠTEVILKA - NUMBER 1 - 2

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli
januar - februar
2004

VSEBINA

Bog z vami.....	3
V postni čas.....	4
Izpod Triglava.....	5
Iz naših misijonov.....	7
Sveta Družina Adelaide.....	8
Sveti Rafael Sydney.....	10
Komu je še mar slovenska tiskana beseda.....	13
Sveti Ciril in Metod Melbourne.....	15
Sveti Frančišek Asiški.....	18
Leopolda's journey with cancer.....	21
Križem avstralske Slovenije.....	22
Vaši darovi.....	24
Znamke.....	25
Iz Kraljičine dežele.....	26
Kaj bo z našimi klubi in domovi.....	28
Klub Panthers - Triglav.....	30
Kotiček naših mladih.....	32
Oglasi	33

GLASBA IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

LOJTRCA DOMAČIH
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK
Vse življenje same želje
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
NAJLEPŠE SLOVENSKE POPEVKE
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
RAZIGRANA MLADOST
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas
RACE IN DRUGI PLESI
JANEZ BITENC – Take božične
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim
DESETI BRAT – Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela
ALPSKI OKTET – Veselo po domače
JAPART – To smo mi
MELODIJE MORJA IN SONCA
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (**cena \$6**)

VIDEO KASETE
"IGNITE" 29. slovenski koncert v Sydneyu 2003 - \$20.
VIDEOSPOTI - skupina Črna mačka - \$15.
PAPEŽ IMA VAS RAD - Sveti oče z mladino v Postojni - \$15.
PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI - \$25.
PAPA AD ASSISI PER LA PACE IN EUROPA - \$20.
SVETI CIRIL IN METOD - 30 LETNICA - \$20.
Sestra Ema Pivk - IN LOVING MEMORY - \$20.
SLOVENSKI FRANČIŠKANI V AVSTRALIJI 1952 - 2001- \$25.
KARAOKE - \$25.

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Zima v Sloveniji je letos zares nametala snega šele v januarju. V takšno lepoto beline je odeta pozimi Velika Planina.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Igralska družina iz Merrylandsa je v Melbourneu uspešno uprizorila komedijo Zakonci stavkajo. Naštevamo vam jih z leve na desno: šepetalka Olga Lah, igralci: Uroš Ergaver, Tanya Smrdel, Martha Magajna, režiser Ivan Koželj, Lojze Magajna, pater Filip Rupnik, Damjan Fortuna, Mihelca Šušteršič, Jože Modrijančič, sredi kleči Danica Petrič, pred njo Vesna Poch in Perina Kean.

ČE SVETI ANTON z dežjem prihaja,
dolgo zemljo napaja.

UPAJMO NA NAJBOLJŠE

in naša pozitivna naravnost bo odprla vrata priložnosti.

Z DAJANJEM postajamo plemenitejši.

PRIZNAJMO ZASLUGE IN POMOČ VSEM,
ki so nam pri dosežku pomagali.

PRAVA PONIŽNOST spodbuja k molitvi,
vodi k napredku in nas uglaši z Neskončnim.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Arhiv Misli: naslovna stran zgoraj, 5, 21. Pater Ciril: naslovna stran spodaj, 3, 4, 14, 28. Jože Vuzem: 9. Marija Vuzem: 8. Teja Bavčar: 10. Martha Magajna: 12. Susie Križman: 21. Hugh Fox: 22. Lidija Bratina: 23. Lojzka Kuhar: 24. Franc Matjašič: 25. Arhiv kluba Panthers - Triglav: 29, 30. Marija Anžič: 32. Tanya Andrejaš: 32. Kotiček naših mladih: Jenny Petelin. Hvala vsem!

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO – *Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN* I, II, III (\$15 - za posamezni del). **ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN** – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults **IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE** – *Draga Gelt, \$20.* **SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA** - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$15, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - *Saša Ceferin, \$25.*

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – slovenski in angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. **SLOVENCİ, KDO SMO** – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – *Ivan Tomažič, \$25.*

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Tomažič \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNIK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - *Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE* - \$32.

TRETJI VENETSKI ZBORNIK – *V Evropi 2000* – *Ivan Tomažič, \$25.*

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8. **100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.**

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – *Ivan Lapuh, \$15.*

LUČ V ŽIVLJENJE – molitvenik z velikimi črkami, \$20.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$35.

TRIDESET DNI MED SLOVENCİ V MELBOURNU – *Dr. Vladimir Vulikič, \$25.*

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – *Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.*

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - *Ivan Kobal, \$30, trde platnice.*

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – *Leopold Suhodolčan, \$1.*

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – *Dušica Kunaver, \$30.*

MODERNI ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$80.

SLOVENSKI ANGLEŠKI SLOVAR, \$30

ANGLEŠKI SLOVENSKI SLOVAR, \$30

PREMIKI – *Janez Janša, \$35.*

USTAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, \$10.

POBEGLI ROBOT – *Vida Pečjak, \$3.*

PRATIKA CELJE 2004, \$10.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

NA USODNEM RAZPOTJU - *M. Peršič, \$25.*

NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice

SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

BRATJE PIRNAT

'IGNITE' 29. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, \$25

Misli thoughts – Božje in človeške Misli thoughts – Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2004 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. ISSN 1443-8364
Misli na internetu: | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam klikni na MISLI.

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
 p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
 PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
 valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

POBOŽIČNI VTISI V MERRYLANDSU

Bogu hvala, spet smo doživeli lepe božične praznike. Pri sv. Rafaelu smo začeli z daljno pripravo nanje že na seji župnijskega sveta 11. novembra. Takrat smo med drugim sklenili, da bo odsek za diakonijo za božič obiskal vse bolnike in ostarele, ki ne morejo iz hiše ali nimajo prevoza – in jim poleg čestitke za božič prinesli tudi košček potice ali peciva. Zato smo hvaležni Pavli Fabian, Zofki Brkovec, Andrejki Andrejaš, Mariji Leich, Magdi Stražiščar in Lojzki Hušarek. Hvala tudi Mariji Matešič, ki je organizirala obiske po domovih in Renzu Trincu, ki je nudil prevoz. Na četrtek pred godom sv. Miklavža pa je molitvena skupina pripravila srečanje bolnikov in upokojencev. Kot bližnja priprava na božič je bila božična devetdnevica. Vsak dan smo molili za poseben namen. Naši organistini Milka in Carmen sta poskrbeli za spremljavo pri petju devetdnevnic.

Na sveti večer je v Figtree opravil zgodnjo polnočnico p. Filip, za petje je poskrbela Barica Brodnik s pevkami. Za orgelsko spremljavo je bila tam tudi Carmen. Polnočnica v Merrylandsu je bila, kot vedno duhovno doživeta. Ganljivo je bilo, ko je ob vstopni pesmi Adriana Zaja zaigrala na violino Sveto noč. Nekaj otrok je prineslo Jezuščka v jaslice. Hvala staršem in otrokom.

Za jaslice sta letos poskrbeli družini Lukežič in Poč s pomočjo Sonje Fisher. Vesna je naredila božični šopek na oltarju, Milka Stanič in Ivanka Žele sta priskrbeli nov oltarni prt. Med polnočnico je zunaj dvorane skupina mladih na svoj način doživljala polnočnico z zanimivo debato.

Štefanovanje in praznovanje dneva samostojnosti je bilo praznično. V prvem delu je bil kratek kulturni program z govorom častnega generalnega konzula g. Alfreda Brežnika. Za kulturni program so poskrbeli moški in mešani zbor, otroški zbor Slomškove šole pod vodstvom Danice Grželj, Tanya in James Andrejaš sta zapela in zaigrala na kitaro, Rudi Črnčec nas je zabaval z igranjem na harmoniko. Za ples je igral ansambel Pogladič iz domovine. Ob koncu prireditve je bilo žrebanje za 11 nagrad, ki so jih darovali naši sponzorji. Bog jim povrni!

S patrom Filipom sva okrog božiča obiskala vse postojanke s pomočjo zanesljivih šoferjev. Pater Filip je takoj po novem letu poletel v QLD in imel mašo na Gold Coast, na »Planinki« in Sunshine Coast. Mirko Cuderman mu je nudil prevoz za obiske bolnikov.

Hvaležni smo vsem rojakom za čestitke in darove za praznike. Darovi so nam pomagali, da smo delno plačali zavarovalnino za cerkev in ostale stavbe v višini \$13.538. Hvala tudi vsem, ki ste

Na nedeljo sv. Družine, 28. decembra 2003, najmlajši zbrani ob jaslicah v Merrylandsu.

darovali za čiščenje prostorov, za Rafaela, za Misli in sklad, za misijone in za lačne. Hvaležni smo tudi vsem, ki nam prinašajo živila in zelenjavo za našo kuhinjo in cvetje za krasitev oltarja.

Ob koncu naj se zahvalim vsem, ki so mi poslali voščilnice za okrevanje po operaciji na prostati in molili v ta namen. Moje okrevanje je počasno, a vztrajno napreduje. Vseh se hvaležno spominjam v molitvi in pri sveti maši.

Družinska maša bo spet 4. nedeljo, 22. februarja, potem pa 28. marca, ko bo pridigal in maševal našim družinam fr. Stephen Bliss – provincial avstralskih frančiškanov. Pustni piknik bo v nedeljo, 22. februarja. Gospodinjam se priporočamo za pecivo. Postrežbo ima na skrbi prva delovna skupina.

Pepelnica bo letos 15.2. Ta dan bosta dve sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Obakrat bo spokorni obred pepelenja. Ta dan bo strogi post, začetek 40 dnevnega posta, priprava na Veliko noč. Misijonska pesem se glasi: »Duša krščanska, vsaj zdaj se potruj, in svetega časa nikar ne zamudi.« Šparovček Project Compassion nam daje priliko, da se odpovemo zabavi, hrani in še čemu, da pomagamo ljudem v deželah, kjer je pomankanje, zavedajoč se, da so tudi oni naši bratje in sestre.

KONZULARNE URE v Merrylandsu bodo v ponedeljek, 29. marca ob 10.30 - 11.30 dopoldne.

FIGTREE: službe Božje so po ustaljenem urniku – vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

CANBERRA: vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE: vsako 5. nedeljo, kadar jo mesec ima ob 6.00 zvečer, to bo 29. februarja in spet 30. maja.

SURFERS PARADISE: služba Božja bo v soboto, 28.2. ob 4.00 popoldne v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Dr., Clearwaters Island.

CORNUBIA: ima zahvalno službo Božjo ob 50 letnici tamkajšnjega društva v nedeljo, 29.2. ob 10.30 dopoldne. p.Valerijan

NAŠI SPONZORJI NA ŠTEFANOVANJU

Tudi letos smo na praznovanju sv. Štefana in hkrati dneva samostojnosti Slovenije pripravili bogato žrebanje nagrad, ki so nam jih podarili naši zvesti sponzorji. Brez njih bi bilo nemogoče izpeljati žrebanja, ki vsako leto pritegne veliko naših rojakov.

Naj grem po vrsti in omenim vsakega posebej:

1. ROSEWOOD HOMES Pty. Ltd., g.Nikolaj KRAJC – ček za \$500.
2. Karel Bezjak APPLIANCES – DVD player.
3. PANTHER TRIGLAV CLUB – Microvalovna pečica.
4. SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY – Food processor.
5. Umetnica EMA JAKSETIČ, Baulkham Hills, NSW – podarila sliko »Hribovska domačija«.
6. GOJAKS MEATS & SMALL GOODS - »Christmas Ham«.
7. IGRALSKA DRUŽINA MERRYLANDS – paket presenečenja.

Hvala tudi rojakom, ki ste podarili manjše nagrade, ki ravno tako odtehtajo svojo vrednost.

V isti sapi, kot se zahvaljujem, bi se vsem rad priporočal tudi v prihodnje, da sodelujete pri organizaciji družabnih srečanj v našem Verskem in kulturnem središču v Merrylandsu. Hvala vsem še enkrat!

ZA ZDRAV DUH IN ZDRAVO TELO

Vsi dobro poznamo dr. Lilijano MIKULETIČ, ki je bila pred nekaj meseci predstavljena v »Mislih«. Po končanem študiju je dobila delo v Prince Alfred Hospital v Camperdownu, NSW, kjer dela na urgenci. V nedeljo, 18. januarja 2004, je prišla k nam v Merrylands, kjer je po maši v dvorani govorila o tem, kakšen recept je najboljši za zdravo in dolgo življenje. Za vse nas je dobro, da to večkrat slišimo, posebno pa od nekoga, ki dela na tem področju.

Lilijana v naslednjih tednih potuje na Škotsko, kjer bo svoj poklic doktorice opravljala naslednjih šest mesecev.

Želimo ji udobno nastanitev na otoku in srečno vrnitev med nas v Sydney. Še večkrat si želimo takšnih in podobnih predavanj. Hvala, Lilijana!

KRSTI:

MICHAEL JAMES EDWIN MRAMOR, Baulkham Hills, NSW. Oče David Mark, mati Sonia Maria roj. Novak. Botri so Sylvia in Boris Lenarčič ter David Novak. Cerkev sv. Rafaela, Merrylands, 18. oktober 2003.

FELIX MAXIMILIAN CASIMIR GRMEK, Farrer, ACT. Oče Herman, mati Fiona, roj. McKerson. Botra so Warren Grmek in Blanka Košak. Cerkev svetega Petra in Pavla, Garran, ACT, 21. december 2003.

AMANDA CATHERINE VLAH, Rooty Hill, NSW. Mati Belinda Vlah. Botri so Tony in Sandra Vazzoler ter Natalie Vlah. Cerkev sv. Rafaela, Merrylands, 18. januar 2004.

Novorojenčkom, staršem in botrom iskrene čestitke k prejemu krsta.

POROKI:

BORIS EMILE FABIJANČIČ, sin Emila in Victorije roj. Gregory, rojen v Sydneyu, NSW in MARIA AILEEN CABRERA, hči Antonia in Azucena roj. Encarnacion, rojena na Filipinih. Priči sta bila Dušan in Sandra Samsa. Cerkev sv. Rafaela, Merrylands med poročno mašo, 14. december 2003.

MARIO PEGAN, sin Franca in Vukosave roj. Cetnic, rojen v Sydneyu, NSW in ANGELICA MARIGOMAN, hči Manuela in Rose roj. Bacalla, rojena na Filipinih. Priči sta bili Juan Celeste in Eulalia Biana. Cerkev sv. Rafaela, Merrylands, 26. oktober 2003.

Molitvena skupina Srca Jezusovega iz Merrylandsa je priredila proslavo za našega priljubljenega patra Valerijana Jenka, ki je na dan svetih treh Kraljev med nami proslavil svoj 78. rojstni dan. Gospa Eleonora White mu je podarila lepo torto, gospodinjice so pripravile več kot dovolj hrane za vse zbrane in vsi smo se veselili, da je bil pater po prestopu bivanju v bolnišnici videti bolj zdrav in krepak in zaželeli smo mu še mnogo zdravih in zadovoljnih let med nami. Lenti Lenko in Uroš Ergaver pa sta mu zapela »Lepa si lepa si, Roža Marija.« Rojstni dan patra Filipa bomo proslavili v začetku februarja.

Pater Filip, gospa Eleonora White in pater Valerijan ob proslavljanju 78. rojstnega dne patra Valerijana na praznik svetih treh Kraljev, 6. januarja 2004. Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Misli in nazdravlja patru Valerijanu, patru Filipu, ki je na slovenski kulturni praznik, Prešernov dan, 8. februarja letos obhajal 73. rojstni dan in seveda prisrčne čestitke rožici med patroma, gospe Eleonori White, ki bo na prestopni dan letošnjega leta, 29. februarja, obhajala svoj 80. rojstni dan. Hvala za vsa njena velika dobra dela in Bog poživi vse tri še mnogo dni!
Uredništvo

V kletnih prostorih dvorane v Merrylandsu so že lepo urejeni prostori Arhiva Slovenske skupnosti v NSW. Poleg arhiva je tudi pisarna – delavnica, v katerih se gradivo, ki prihaja za arhiv, ureja in pravilno sortira, da bo ohranjeno za kasnejše rodove, pa tudi za vse, ki jih naša zgodovina že sedaj zanima. Trenutno največ dela opravijo Mihela Šušteršič in Martha Magajna, ki gradivo zbirata, direktorica »HASA« (Historical Archives for Slovenian Australians) Olga Lah, ki gradivo urejuje in Uroš Ergaver, ki skrbi za tehnično stran dela (bolje, kot drugi se spozna na računalnik).

Slovesno odprtje arhivov za javnost bo konec aprila 2004, ko bo pripravljena tudi razstava zgodovinskega gradiva, skupaj s knjigo z naslovom »Sadovi slovenske dediščine«.

Martha Magajna

POKOJNI:

Dne 8. marca 2003 je v Nursing home v Botany, NSW umrl **STANKO GROBIŠA**. Rojen je bil 13.1.1931 v kraju Male mune v Istri. Z družino je prišel v Avstralijo 18.4.1957. Poročen je bil z Vando Grobiša roj. Botič, ki je po rodu iz Šempasa v Vipavski dolini. Poleg nje zapušča sina Marjana in Franka, ter 5 vnukov in enega pravnuka.

Dne 11. avgusta 2003 je na obisku v Ljubljani umrl **DRAGO KARL RADEŠIČ** v starosti 80 let. Po rodu je bil iz Ljubljane. V Avstraliji je živel v Lake Munmorah, NSW.

V torek, 2. decembra 2003, je na svojem domu v Seven Hills, NSW umrl **CVETKO JERONČIČ** v starosti 56 let. Po rodu je bil iz Kanala ob Soči. Pogreb je bil 8.12.2003.

Dne 2. decembra 2003 je v Canterbury, NSW umrl **FRANC BERGOČ**. Rojen je bil v vasi Trnje pri Pivki 21.3.1922. V Avstralijo je prišel leta 1956 in se najprej zaposlil v QLD na sekanju trstike. Nato je delal na Mt. Isi, QLD, potem pa 15 let v Sydneyu v tovarni stekla. Poročen je bil z Emo, ki je grškega rodu. Pokojnik poleg žene zapušča tri otroke in sestro Stano Bele v Avstraliji, v domovini pa še sestro Ivanka in brata Alojza. Pokopan je bil v Rookwoodu, na katoliškem delu.

Dne 5. decembra 2003 je v Homebush, NSW umrla **ELIZABETA MAUKO roj. Delič**. Luč sveta je zagledala 4.9.1922 v Ljubljani kot hčerka Kaja in Olge. Leta 1945 je bila skupaj z mamo in sestro Olgo izseljena na Koroško. V Celovcu je dobila službo pri Slovenski kroniki, ki jo je urejal Jože Čuješ

in je sodelovala tudi pri radijskih oddajah. Leta 1951 je v Celovcu srečala moža Boža in prišla skupaj z njim v Avstralijo. Kmalu nato sta se poročila v cerkvi sv. Patrika v Sydneyu. Poročni obred je opravil p. Beno. Zbolela je leta 1997. Pred smrtjo je bolnica prejela zakrament bolniškega maziljenja. Pokojnica zapušča poleg moža Boža tudi hčerki Olgo in Bojano. Pogrebne molitve so bile opravljene v Rookwood krematoriju.

Dne 19. decembra 2003 je v Newcastleu, NSW umrla **ELIZABETA LAMPE roj. Errah**. Po rodu je bila iz Ukev v Furlaniji. Pokopana je bila 23.12.2003 v Newcastleu.

Pokojnikovim domačim izrekamo iskreno sožalje.

p. Valerijan

Z mize glavnega urednika in upravnika Misli

Komu je še mar slovenska tiskana beseda v Avstraliji?

Prvi mesec januar leta Gospodovega 2004 se že nagiba k zatonu, ko pišem te vrstice za prvo številko Misli v začetem triinpetdesetem letu izhajanja. Glej no, saj so starejše od mene! Triinpetdeset let obiskujejo slovenske domove po Avstraliji. Kako dolgo jih še lahko bodo, je vprašanje, ki je bilo že večkrat postavljeno in tudi zapisano na naših straneh. O tem je že pisal pokojni urednik in pastir slovenskega občestva v Viktoriji in na Tasmaniji pater Bazilij Valentin. V decemberskih Mislih (Misli, december 2003, stran 14) sem ponatisnil njegove besede, ki jih je on zapisal decembra 1982. Tam ob koncu pravi: »... Urednik bo vesel, če bodo MISLI v tej krizi obstale. Naj pošepnem: To leto je bilo prvo od pričetka MISLI, da naročnina, darovi v sklad in oglasi niso pokrili računov izdaje in poštnine...«

Po vsej verjetnosti je tako od tistega že davnega leta 1982 pa vse do danes. Stroški priprave, tiska in poštnine naraščajo, število naročnikov se zaradi starosti in smrti manjša iz leta v leto. To je sicer kruta, a resnična realnost, ki jo vsako izseljenstvo nosi s seboj kot nujno prtljago. Z vso ostrino se mi kot uredniku in upravniku Misli postavlja vprašanje, ki se je z vso ostrino že do sedaj postavilo vsakemu uredniku slovenske besede v izseljenstvu: Komu je še mar slovenska tiskana beseda v Avstraliji? Bil bi krivičen, če bi ob

vsaki odpovedi Misli izgubljal pogum. Razumem vsakogar, ki mi potoži: Pater, leta so tu, ne vidim, oči se mi solzijo, težko berem že z lečo. Z razumevanjem sprejem sporočilo otrok: Mama, oče – naročnika Misli - sta umrla, mi ne bomo slovensko, odpovedujemo Misli. Hvaležen sem za vsako tudi takšno sporočilo. Ob soočenju z gornjim vprašanjem pa odgovarjam: Slovenska tiskana beseda v Avstraliji je mar predvsem in najprej vsem vam, dragi naročniki Misli. Naša revija je sedaj edina redna slovenska tiskana beseda v Avstraliji, edini zapis kolikor toliko celotnega utripa slovenskega občestva pod Južnim križem. Že sedaj, ko naši arhivari iščejo pomembne dogodke iz slovenskih petdesetih let v Avstraliji, listajo po starih Mislih. Pa takrat je obstajalo še kar nekaj perspektivnih društvenih glasil, slovenska stran v Novo doba, časopisi, Glas Slovenije, literarna revija in še kaj. Sedaj je v glavnem vse to že poniknilo. Povedati moramo po pravici, da se tudi Misli verjetno že vse od leta 1982 naprej same ne morejo preživljati, kakor je ugotovil pred enaindvajsetimi leti pater Bazilij.

Letos bomo tiskali Misli v nakladi 1620 izvodov. Priprava Misli stane \$1500, tisk \$3.500, poština \$1.500. Tu so še stroški interneta, Misli na internetu, telefona, telefaksa, elektrike, fotografij, koledarja kot priloge v decemski številki. Vsaka

številka Misli nas stane nad \$7.500. Celoletni strošek desetih številok je torej po sedanji ceni nad \$75.000. Pa se nekatere usluge (npr. pošta) tako rade podražijo še med letom, kot se je to zgodilo oktobra lani, ko je pošta uvedla novo klasifikacijo in nove cene za pošiljanje tiskovin. Naročnikov Misli imamo 1571. Od tega pošiljamo brezplačno knjižnicam, revijam in časopisom, ki nam v zameno pošiljajo svoje izvode ter nekaterim frančiškanskim samostanom v Sloveniji in misijonarjem. Recimo, da nam plača naročnino za leto 2004 vseh 1473 plačljivih naročnikov, kar se na žalost ne bo zgodilo. Od vseh naročnikov bi dobili torej vsoto \$44.190. Ali mislite, da bomo zbrali od oglasov in v Bernardovem tiskovnem skladu vsoto \$30.810? Za leto 2004 je do sedaj že plačalo 457 naročnikov, 8 že za leto 2005 in eden za leto 2006. Dolgovi naročnikov so naslednji: Od leta 1999 do konca leta 2003 dolguje še 7 naročnikov, od leta 2000 do 2003 jih dolguje 37, od leta 2001 do 2003 še ni plačalo naročnine 57 naročnikov, za leto 2002 in 2003 še 64 naročnikov, za leto 2003 še ni plačalo 168 naročnikov, za leto 2004 pričakujemo pošto še od 1016 naročnikov. Če so kje v Ameriki ali Indiji Koromandiji dobri matematiki, ki lahko ob navedenih dejstvih izračunajo pozitivno bilanco življenja Misli, se jim seveda priporočamo. Naš računalnik ob povedanem beleži le izgubo, ki jo na silo krpamo s prilivi od drugod. Leta pa postajajo vse bolj sušna, tako in drugače.

Ob letošnji generalni vizitaciji, ki jo je na dan Avstralije opravil avstralski frančiškanski provincial pater Stephen Bliss, sva govorila tudi o tem. Če se slovenska skupnost zanima in še hoče imeti slovensko revijo v Avstraliji, potem jo bo imela. Bo podprla Misli ali ustanovila kaj drugega. Teoretično je vse možno. In če je tudi matični Sloveniji, ki se

za nas zanima ob različnih priložnostih ob vladnih in parlamentarnih obiskih in preko delovanja svojih državnih uradov in diplomatskih predstavništev, kaj mar, potem nam bo pomagala ohraniti to, kar imamo. Iz veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri smo 30. januarja 2004 prejeli obvestilo, »da je bil 23. januarja 2004 objavljen v Uradnem listu RS Razpis za zbiranje predlogov za sofinanciranje programov in projektov Slovencev v zamejstvu in po svetu ter sodelovanje z njimi v letu 2004. Razpis je namenjen dejavnostim slovenskih rojakov, ki živijo v tujini, (društva, glasila in radijske oddaje, misije, učitelje itd.), ter ostalim zainteresiranim.«

Misli še nikoli niso prosile Slovenije za podporo. Toda letos bomo to storili. Ob priliki pa vam bomo tudi povedali, če lahko pri odgovoru na vprašanje: Komu je še mar slovenska tiskana beseda v Avstraliji? dodamo tudi odgovor: Naši matični domovini Sloveniji!

Popolnoma prav dam razpisnim pogojem: Če bomo mi storili sami najprej in največ, potem nam bo pomagala tudi domovina.

Letos bomo storili tudi naslednji korak: Misli bodo izšle devetkrat: januar – februar, julij – avgust in oktober – november bodo dvojne številke. Ostali meseci: marec, april, maj, junij, september, december bodo imeli svojo številko. Tako bodo Misli v letu 2004 devetkrat obiskale vaš dom, ako bo Bog dal zdravje in moč. Cena ostane \$30 za Avstralijo in \$70 za letalsko pošiljanje preko morja.

Hvala torej mnogim, ki ste v teh prazničnih dneh poslali voščila in priložili še naročnino in dar za ohranitev življenja naših Misli. Hvala rojakom iz kluba Pahthers – Triglav iz Sydneya za zanimiv predlog: Radi bi podprli izhajanje Misli. Na odboru kluba je potrebno to utemeljiti. Tako se je rodil predlog: Plačamo vam eno stran v vsaki številki Misli in za to stran vam bomo pošiljali vsebino in fotografije. Rečeno, storjeno! Oglejte si stran 30.

Še kaj podobnih predlogov?

S prisrčnimi pozdravi in iskreno hvaležnostjo vsakemu rojaku in rojakinji, ki na kontinentu Terre Australis neguje in ohranja slovensko besedo in skrb za njeno življenje. Hvala vam dopisniki, sotrudniki, naročniki in bralci Misli. Hvala patrom Valerijanu, Janezu in Filipu ter misijonarki Mariji Anžič za delitev skrbi in dela. Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič, laična misijonarka
Ss. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO BOX 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: ciril@infoxchsange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

NA KRATKO SE OZRIMO nazaj na dogajanje v preteklih dveh mesecih.

Prvo nedeljo v decembru nas je obiskal MIKLAVŽ. Otroci so mu pripravili enostaven, a lep program. ADVENTNO ROMANJE na prvo soboto v decembru v Millgrove je bilo nagrajeno s čudovitim poletnim dnevom. Avstralski božični festival na Victoria Marketu je bil na praznik Brezmadežne, 8. decembra. Organiziral ga je Slovenski narodni svet. Dobro je bilo obiskano tudi predavanje predavatelja iz Centrelinka 9. decembra. Organizacijo je imela na skrbi Helena Leber. Radio 3 ZZZ je pripravil radijski most z radiom Ognjišče v svoji redni sredini oddaji, 10. decembra. Božično oddajo na sveti večer smo pripravili Meta Lenarčič, Marija Anžič in p. Ciril. Generalno čiščenje smo sklenili z BBQ kosilom 13. decembra. Drugo nedeljo v decembru 2003 je po maši nastopil v dvorani ansambel Pogladič iz Slovenije. V Melbourne jih je pripeljala predsednica Slovenskega društva Sydney gospa Mira Smrdel. Gostovali so pri klubu Istra in v St. Albansu.

BOŽIČNO DEVETDNEVNICO smo imeli vsak večer ob 7.30 zvečer. Sveto mašo smo imeli tudi v Domu matere Romane. Stanovalce je obiskal božiček v osebi Marka Zitterschlagerja, sestra Anne pa je pripravila lepo petje božičnih pesmi različnih narodov. Hvala Dragi Gelt za odlično pripravljen in izpeljan program z mladimi pred polnočnico: Kristini in Wendy Cestnik, Joe in Davidu Jakša, Michelle, Leah in Melissi Fistrič, Andreju Bratina, Metki in Chrisu McKean, pevskemu zboru, organistinji Katarini Scott, Andreju Fistriču za pozdrav pred polnočnico, akolitom, ministrantom, sodelavcem. Pri polnočnici – bilo je zares lepo vreme, nikomur v opravičilo – se je zbralo blizu 600 ljudi. Obhajali smo jo na dvorišču pred lurško votlino v prijaznem

duhovnem razpoloženju in čudovitih jaslicah, polnih luči in svetlobe. Jaslice sta postavila Simon Grilj in David Hvalica, v cerkvi pa Zora Kirn in Fani Šajn. Hvala za praznična voščila, pozornosti in darove – tudi v imenu misijonarke Marije Anžič. Pater Ciril pa mora izreči še posebno zahvalo za prijetna presenečenja, vse pozornosti, voščila, dobre želje, molitve in darove ob Abrahamu in Miklavžu: Bog lonaj vsem!

NA SILVESTROVO, v sredo, 31. decembra 2003, je bila ob 7. uri zjutraj sveta maša v zahvalo Bogu za vse dobre, ki smo jih prejeli v letu, od katerega smo se poslovili. Ob sklepu leta smo tako rekli Bogu hvala za vse milosti. Hvala pa tudi vsem vam, ki z željo in ponosom gradite slovensko občestvo v Avstraliji. Zahvala vsakemu po imenu, vsem vam, dobrim ljudem, kakor tudi vsem slovenskim društvom, klubom in organizacijam, njihovim odborom in članom za vsako dobro delo, učiteljicam slovenskega jezika ter delavcem na področju medijev: radia, tiska, videa in interneta. Na začetku novega leta 2004 pa si izprosimo Božjega blagoslova, kajti z njim pride vse v pravšnji meri! SREČNO v novem letu 2004!

NA NOVEGA LETA DAN, v četrtek, 1. januarja 2004, je bil praznik Marije, svete Božje Matere in svetovni dan miru. Drugi in tretji dan novega leta sta bila prvi petek in prva sobota. Na prvi petek izpostavimo Najsvetejše ob 7.00 zvečer. Ob 7.15 molimo rožni venec, ob 7.30 so litanije Srca Jezusovega, blagoslov z Najsvetejšim in sveta maša. Ob sobotah je sveta maša ob 8. uri zjutraj.

POČITNIKOVANJE v Mt. Elizi je bilo v drugem tednu januarja – od 11. do 18. januarja 2004. Anica Smrdel je napisala posebno poročilo o tem tednu (stran 22). Hvala, Anica!

OB ZAČETKU NOVEGA LETA se ozremo nazaj na prehojeno pot lanskega leta, leta Gospodovega 2003. Krstov smo imeli lani 16 (10 dečkov in 6 deklic). V naši cerkvi se je poročilo pet parov. V letu 2003 je odšlo iz naše skupnosti v večnost 27 moških, 15 žensk, dva otroka (deček in deklica) – skupaj torej 44, od tega dva na Tasmaniji – za toliko smo jih izvedeli, je pa verjetno ta številka še večja! Obiskov bolnih in ostarelih po bolnišnicah in domovih je bilo okrog 350. Obhajil smo podelili v naši cerkvi nekaj nad 16.000. Novo leto smo pričeli s priprošnjo Materi Božji za varstvo in Božji blagoslov. Drugi dan leta smo imeli pogreb Franka Špura, tretji dan leta smo imeli poroko Marie Plut in Paula Hogana, naslednjo soboto je bil v naši cerkvi krst. Tako gre življenje naprej svojo pot. Iz rok Stvarnika vse izhaja in tja se mora tudi vse povrniti. Pa srečno pot vsem nam!

NABIRKE: prva nabirka: polnočnica \$664.65, božični dan \$449.15, sv. Štefan \$94.60, nedelja \$282.40. Druga nabirka: polnočnica \$536.95, božični dan \$359.95, sv. Štefan \$72.10, nedelja \$206.20. Darovi v božičnih kuverticah \$9,748. Hvala za vse darove, voščila, dobre želje! Koncem januarja smo že plačali račun za zavarovanje naših stavb - \$5,513.53. Približno še en tak račun pride za Public Liability zavarovanje. Računi za zavarovanje postajajo vse težje breme. Zanimiv je podatek, da smo v začetku decembra poslali božično pismo s kuverticami na 1186 naslovov. Nazaj smo prejeli 364 kuvertic z darovi. Naredili bomo analizo nekajletne pošte in rednih dobrotnikov slovenskega misijona v Kew, ki ga podpirajo z darovi, delom in molitvijo in potem morda res ne bi več nadlegovali z našo pošto tistih naslovnikov, ki nikoli ne odgovorijo.

GENERALNA VIZITACIJA

V nedeljo, 25. januarja 2004, je vodil v Kew deseto sveto mašo ob somaševanju p. Filipa, g. Alojza Subana, župnika iz Koštabone v slovenski Istri, ki je na obisku pri prijateljih Ašenbergerjevih, in p. Cirila, provinciala avstralske frančiškanske province p. Stephen Bliss, ki ga je generalni minister reda manjših bratov frančiškanov imenoval za asistenta generalnemu vizitatorju slovenskih frančiškanov v Avstraliji. Provincial pater Stephen je obiskal vse tri naše misijone: Sydney, Melbourne in Adelaide in se pogovoril z brati, kako bi lahko naši misijoni še

Pri sveti maši v nedeljo v cerkvi sv. Cirila in Metoda ob somaševanju provinciala - vizitatorja patra Stephena Blissa, p. Cirila in župnika Alojza Sobana in p. Filipa.

bolje služili svojemu poslanstvu. Vabljeni ste bili tudi verniki, da poveste svoja zapažanja in ponudite predloge. Slovenska frančiškanska provinca bo imela svoj provincialni kapitelj letos v maju v Ljubljani in po volitvah vodstvo na novo preoblikuje tudi nastavitve služb in služenje bratov. Kapitelj v Ljubljani se bo kot zastopnik bratov iz Avstralije udeležil p. Filip Rupnik, ki opravlja službo provincialovega delegata.

DRUŠTVO SV. EME je imelo v nedeljo, 1. februarja, občni zbor z volitvami. Nove volitve so ohranile prejšnje službe, le blagajniško delo bodo opravljale vse članice. Članicam in vsem njihovim sodelavcem se zahvaljujemo za požrtvovalno delo, še posebej za redna družinska kosila vsako tretjo nedeljo v mesecu, postrežbo ob nedeljah po deseti maši in še ob različnih izrednih priložnostih, kot je to bilo tudi ob gostovanju Igralske družine iz Merrylandsa. Igralcem iz Sydneya se zahvaljujemo za odlično zaigrano komedijo Zakonci stavkajo. Pravijo, da so bili zadovoljni med nami. V soboto zvečer, 24. januarja 2004, se je ogledalo igro okrog 150 ljudi, v nedeljo pa nad 200. Hvala društvu sv. Eme tudi za nov jedilni pribor v Baragovem domu in za kosilo ob obisku melbournskega nadškofa in izseljenskih duhovnikov 2. decembra 2003.

SEJA PASTORALNEGA SVETA bo 9. februarja, ob 7.30 zvečer. Dnevni red obsega načrtovanje pastoralnega dela, dogodkov in obhajanje praznikov. Na pepelnično sredo, 25. februarja, pričnemo s postnim časom. Ta spokorni čas je zaznamovan s pritrgovanjem v jedi in pijači, v odrekanju, dobrih delih, miloščini. CARITAS AUSTRALIA organizira

Project Compassion 2004: Building Peace, Bringing Hope – Gradnja miru, prinašanje upanja. Vabimo vas, da si v cerkvi vzamete šparovčke ali kuverte te dobrodelne ustanove, ki je v lanskem letu zbrala 6.4 milijona dolarjev pomoči za najbolj potrebne v različnih delih sveta. Tisti, ki imate internet, si lahko dobite dodatne informacije na naslovu: www.caritas.org.au

V postnem času bomo molili križev pot pri nedeljskih svetih mašah, ob petkih ob 7.30 zvečer ter ob torkih ob 10. uri dopoldne. Vse petke v postnem času je post, na pepelnico in na veliki petek pa strogi post.

SLOMŠKOVA ŠOLA IN TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE pričneta z vpisom in poukom tretjo nedeljo v februarju, 15. februarja, po deseti sveti maši. Vpisovanje za učenje slovenskega jezika na Victorian School of Languages bo v soboto, 7. februarja 2004, od 8.30 do 12.30 v Princess Secondary College, Arnold Street, North Carlton. Vabimo v šolo in odrasle k tečaju. Tečaj bo vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu in ga vodi Draga Gelt, Slomškova šola bo imela poseben urnik. V februarju bo pouk 15. in 29. februarja, v marcu pa 7., 21. in 28. marca od 11. ure dopoldne do enih popoldne. Učiteljici sta Iris Dietner in Lidija Bratina, ravnateljica šole je Veronika Smrdel.

PRAZNOVANJE SLOVENSKEGA KULTURNEGA PRAZNIKA, Prešernovega dne, bo v nedeljo, 8. februarja, po sveti maši, ki bo ob 9. uri. Proslavo organizira Slovenski narodni svet.

SREČANJE ROJAKOV, KI STE PRIPOTOVALI Z LADJO TOSCANA PRED 50. LETI, organizira Lojze Jerič v nedeljo, 22. februarja. Vabljeni pa tudi drugi, ki ste prispeli v Avstralijo letu 1954. Oglasite se Lojzetu na telefon 03 9704 1593 ali na mobitel 0408 532 134.

KONZULARNE URE bodo pri nas v Kew tretjo nedeljo v marcu, 21. marca 2004, od 11.00 do 13.00.

MOLITVENA SKUPINA se zbira k molitvenemu srečanju zopet ob torkih ob 10. uri dopoldne. **PEVSKI ZBOR** je po počitnicah že pričel z vajami v sredo, 4. februarja. Vadijo vsako sredo od 8.00 do 9.30 zvečer. Še vedno pravijo, da bi bili veseli vsakega novega pevca ali pevke. Torej novi pevci na plan!

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE je z odprtjem likovne razstave v petek, 6. februarja 2004, pričelo z letošnjim slovesnim praznovanjem svojega

zlatega jubileja. Razstava, ki je bila odprta do nedelje, 8. februarja, slovenskega kulturnega praznika, je lepo uspela. Žal z uredništva nismo uspeli priti na Eltham (prvi petek, v soboto poroka, priprava obvestil, oznanil, dokončevanje teh Misli in priprava za tiskarno, v nedeljo pa svete maše v Kew, Geelongu in St. Albansu in še obiski bolnikov). V prihodnji številki Misli bomo lahko vseeno poročali kaj več o tem lepem dogodku. Smo se pa pri maši spomnili njihovega zlatega jubileja, predsednice in članov ter povabili na ogled razstave. Čestitke ob zlatem jubileju Slovenskemu društvu Melbourne, kakor tudi čestitke slovenskemu društvu Planinka v Brisbanu, ki bo tudi koncem februarja 2004 pričelo proslavljati svoj zlati jubilej.

Na prvi petek v februarju se je po telefonu oglasil pater NIKO in sporočil, da je za Abrahama dobil vozovnico za Avstralijo. Tako pride med nas 19. februarja in ostane zaenkrat v Avstraliji samo do 20. marca 2004. Močno ga bomo nagovarjali, da svojo začeto dveletno delovanje v Avstraliji (od februarja 1990 do julija 1992) nadgradi še vsaj z nekaj leti.

ACCORDION SOCIETY of Australia prireja piknik v nedeljo, 29. februarja, od 11.30 dopoldne naprej v The Canterbury Gardens, Canterbury Road, Canterbury (nasproti Balwyn Road). Kot edini Slovenec bo na pikniku igral na harmoniko Phillip Nadvesnik. Prijazno vabi Slovence in prijatelje iz Melbourne na veselo in družabno popoldne.

PREROJENI V KRSTU: Jack Xavier SIMŠIČ, rojen 24.09.2003 v Geelongu VIC. Mati Emy Antoinette r. Mrhar, oče Sebastijan Simšič. * Leonie Antoinette KLEMEN, rojena 03.11.2003 v Geelongu, mati Tatiana r. Mrhar, oče Miran Klemen. Botra sta obema Pauline in Franc Benčan. Oba sta krščena v cerkvi Holy Family, Bell Park, Geelong, 27. decembra 2003.

Alexander Damian PIŠOTEK, rojen 29.08.2003 v Mitcham VIC. Mati Samantha Olivia Penca, oče Damian Max Pišotek. Boter je Simon Penca. Sv. Ciril in Metod, Kew, 10.01.2004.

Julian Christopher PEPI, rojen 01.09.2003 v Bundoori VIC. Mati Lidija Iglič, oče Sebastian Pepi. Botra sta Nadia Jabbour in Ivan Tadić. Sv. Ciril in Metod, Kew, 01.02.2004.

Mason BRODEJ, rojen 12.09.2003 v St. Albansu VIC. Mati Anita r. Stojkovski, oče David Brodej. Botra sta Carmelo in Julie Rosa. Cerkev

Srca Jezusovega, St. Albans, med nedeljsko mašo, 8. februarja 2004.

ZDRUŽENI V ZAKRAMENTU SV. ZAKONA:

Marie Jozefa PLUT, hčerka Janeza Pluta in Jožefe r. Janežič in Paul Anthony HOGAN, sin Thomasa Edwarda Hogana in matere Ann Terese r. Collins. Priči sta bila Michael John Costello in Filomena Maria Coppola. Montsalvat, Eltham VIC, 03.01.2004.

Suellen MUSGROVE, hčerka Clive Jamesa Musgrove in Patricie Ann r. Hogarth in Gregory John HORVAT, sin Ivana Horvata in Ane r. Svetec. Priči sta bila Eddie Stopajnik in Ann Elkins. Sv. Ciril in Metod, Kew, 07.02.2004.

ODŠLI SO:

JOŽE ZIGMAN je umrl v bolnišnici v Frankstonu 26. novembra 2003. Ker ni imel nikogar tukaj, so ga pokopali v organizaciji State Trustees. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Frankstonu 5. decembra 2003 in nato pokop na Bunurong Memorial Park, Dandenong South. Jože je pred več leti živel v Baraga House, zadnja leta pa je preživel v Banyan Tree Aged Care, 83-87 Chapel Street, St. Kilda. Pripovedoval mi je, da ima v vasi Koče pri Postojni brata Franca, sestro Darinko v Vipavi in sestro Fanči Čuk v Postojni.

JOŽE MATJAŠIČ je umrl v bolnišnici v Geelongu 30. novembra 2003. Rojen je bil 06.03.1922 v vasi Žepelevce pri Brežicah. Leta 1959 je pobegnil v Avstrijo, leta 1961 je prišel v Avstralijo. Leta 1963 se je v Kew poročil z Matildo Martek iz Čateža, ki je tedaj prišla od doma. Delal je v železarski industriji. Od lanske velike noči je bolehal za rakom. Za njim žalujejo žena Matilda, hčerka Mira z možem Brankom Matijevićem in otroci Selly (27), Davidom (25), Jane (20) in Liso (16 let), Majk - mož pokojne hčerke Brede Gajič /umrla pred štirimi leti in pol/ z otrokoma Alenom (29) in Robijem (24), brat Franc iz Geelonga z ženo Slavko in družino. Rožni venec zanj so molili v cerkvi svete Družine v Bell Parku v torek, 2. decembra 2003 zvečer, naslednji dan pa smo imeli pogrebno sveto mašo prav tam ter nato pokop na Highton pokopališču v Geelongu.

Na pokopališču Fawknor smo 22. decembra položili v zemljo del pepela **NEŽE JAKŠA roj. Vidovič**, rojena 10.01.1922 v Mariboru, umrla 06.07.2003 v Kanadi. Sožalje hčerki Eriki Španinger, vnuku Richardu, pravnuku Aaronu.

FRANK ŠPUR je umrl 29.12.2003 v Box Hill

Hospital. Rojen je bil 05.10.1943 v Kamniku, Pogrebna slovesnost je bila 2.1.2004 v kapeli Tobin Brothers v Doncastru, nato je bil upepeljen v krematoriju v Springvale. Frank je bil velik ljubitelj življenja in tako so na svojevrsten način tudi oblikovali pogrebno slovesnost. V starosti šestdeset let ga je premagal rak na prostati. Iz prvega zakona z Margaret zapušča hčerki Anito in Tino ter sina Franka. Po dvaindvajsetih letih se je zakon razdril in novo ženo je našel v Marie Louis iz Nemčije. Iz Kanade je na pogreb prišla sestra Sonja.

VIDA KRASNOWSKY r. Drenovec, je umrla 06.01.2004 v Freemasons Hospital v East Melbourne. Rojena je bila 12.06.1927 v vasi Mali Kamen pri Krškem. Vida je kot mlado dekle študirala za medicinsko sestro in je delala nekaj let v Dubrovniku, kjer živi še njen brat. V Mariboru ima še sestro. V Avstraliji se je poročila z Ukrajincem. Mož Ivan je umrl že pred leti. V zakonu sta se jima rodila sin Igor in hčerka Tadeja. Zadnji dve leti je bila hudo bolna, a vendar neverjetno močna in v popolnem zaupanju v Boga. Rada bi še živela, je dejala, a pripravljena sem na smrt. Z bolnišnice je telefonirala bratu in prijateljem in se od njih pred smrtjo poslovila. Naročila je svete maše zase in za njene pokojne. Pogosto smo se srečevali na domu, v bolnišnici ali v cerkvi v St. Albansu. Pogrebno mašo zanj smo darovali v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu 12. januarja 2004 ter jo nato spremljali na Footscray pokopališče, kjer je pokopana skupaj s pokojnim možem.

FRANC VALENTINČIČ je umrl v Geelongu 25.01.2004. Rojen je bil 18.07.1920. Zapušča ženo Zofko, hčerko Nado z možem Eurom in vnuka Adama ter Jasona.

GIZELA LUTAR FERČAK roj. Guran, je umrla 27. januarja 2004 v Footscray Hospital. Rojena je bila 09. 08.1927 v Brezovici pri Turnišču. Leta 1947 se je poročila s Štefanom Lutarom. S štirimi otroci sta se leta 1959 podala v svet in z ladjo Oriana so pripluli v Avstralijo. Leto dni so živeli v Bonegilli, nato so si uredili prijeten dom v St. Albansu. Gizela je ves čas delala in skrbela za družino. Bila je vesela, družabna in gostoljubna. Zakon je po več kot tridesetih letih razpadel. Gizela se je leta 1990 poročila z Marinom Ferčakom iz Kanade. Bila sta znanca še iz mladostnih let. Skupaj sta preživela sedem let. Po Martinovi smrti se je Gizela vrnila nazaj v Avstralijo in ves čas živela s

hčerko Mary. S Štefanom sta spet postala prijatelja. On je umrl marca 2003. Več let je bolehala in prestala več operacij. Prizadela jo je tudi smrt hčerke Zdenke oktobra 2003. Gizela je bila v Footscray bolnišnici nekaj dni, a je na dan, ko bi se imela vrniti domov, 27.01.2004 umrla za srčno kapjo. Molitve zanjo smo imeli v kapeli pogrebneega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu, pogrebno mašo pa na svečnico, 2. februarja, v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu ter nato pogreb na Keilor pokopališču. Za njo žalujejo otroci Jože, Štefan, Mary in Zorislava, deset vnukov in trije pravnuki ter številni prijatelji. *(Hvala Angeli Denša za to poročilo).*

Na poti k molitvi za pokojno Gizelo Ferčak me je v nedeljo zvečer ujel telefonski klic in prošnja iz Geelonga, da pridem v bolnišnico k zadnjemu boju **JULIJANE GUBIČ roj. Korpič**. Bil je že pozen večer, ko smo ob Julijani čuli in molili. Naslednje jutro, na praznik Jezusovega darovanja v templju, na svečnico, 02.02.2004, je dokončala pot življenja deset minut pred sedmo uro zjutraj in dogorela kot sveča. Bolehala je za rakom, a je bila tako polna miline in topline, ko smo se srečevali ob prinašanju obhajila. V veliko oporo so ji bili mož Aleksander in sin Milan z ženo Fiono in otroci Melisso, Nicholasom in Amando. Julijana je bila rojena 17.12.1936 v Čepincih v Prekmurju v družini petih otrok, od katerih je živ še brat Štefan v Zagrebu in sestra Cilika Miholič v Montrealu v Kanadi. Leta 1955 se je v januarju poročila z Aleksandrom. Nekaj časa sta živela z njegovimi starši v Domanjševcih, leta 1957 sta pobegnili v Avstrijo, kjer sta dve leti delala. Tam se jima je rodil sin Milan. V maju leta 1960 so prišli z ladjo Aurelia v Avstralijo. Živel so pri Mišku in Tereziki Žilavec v Bell Parku v Geelongu. Delala je v tekstilni tovarni. Prvi dom so zgradili leta 1962. Z vso ljubeznijo je Julijana skrbela za dom. Njena toplota se je razširjala v sinovo družino, saj je sprejela Milanovo ženo Fiono kot hčerko. Rožni venec zanjo smo molili pred pogrebno mašo 4. februarja 2004 in jo po pogrebni maši v cerkvi svete Družine v Bell Parku spremljali na Eastern Cemetery v Geelongu.

VIKTORIJA VIDA ŠPICA roj. JERAJ. Rojena je bila 17.03.1935 v Slovenj Gradcu. Umrla je 06.02.2004 v Sunshine bolnišnici. Po Ireni Tomaž, njej je bila botra, me je sredi januarja poklicala, da sva se pogovorila vse o pripravi pogreba, potem se je lepo pripravila na prejem svetega obhajila in

zakramenta maziljenja. Na prvi petek v februarju 2004 je mirno zaspala v Gospodu. Za njo žalujejo hčerki Tatjana in Olga ter sin Rado z družinami. Pokojni mož je pokopan v Sydneyu, kjer so dve leti živeli. Od nje smo se poslovili v kapeli Kings & Sons Funeral v Footscrayu 10. februarja 2004 in jo nato spremljali na pokopališče Footscray.

Gospod, daj vsem našim rajnim večni pokoj, živim pa moč za zvesto hojo po romarski poti življenja. Iskreno sožalje vsem žalujočim.

ZAHVALA Aleksander, Milan, Fiona, Melissa, Nicholas in Amanda se zahvaljujemo družinam in prijateljem za pomoč in sočutje ob izgubi predrage žene, mame in stare mame **JULIJANE GUBIČ**. Vaše kartice, osebna sporočila, cvetje in udeležba na pogrebu nam je v tolažbo. Posebna zahvala p. Cirilu Božiču za njegovo duhovno vodstvo in prijateljstvo, pravtako Mariji Anžič, Terezi Žilavec in prizadevnim članom slovenskega društva v Geelongu.

SESTRA HILARIJA ŠANC JE OBHAJALA 90. ROJSTNI DAN

Na letošnjo svečnico, 2. februarja 2004, je sestra Hilarija Šanc dopolnila 90 let. Za slovenske rojake v Avstraliji je delala in živela od 3. aprila 1966 do 19. januarja 1997. Enaintrideset let je darovala tej deželi. Od leta 1966 do 1980 je delala v Melbournu v Slomškovega domu. Z velikim veseljem in znanjem je skrbela v otroškem vrtcu za otroke, stare od petih tednov do dveh let. Koliko havb gorenjske narodne noše, ki še sedaj krasijo glave naših gospa ob različnih slovesnostih, je sešila prav sestra Hilarija. Od leta 1980 do 1997 je bila sestra Hilarija duša in srce hiše ob cerkvi v Merrylandsu in nato v sestrskem stanovanju nad dvorano. Od leta 1982 do 1992 je bila tam tudi kot moja skrbna mama. Za vso ljubezen in skrb se ji zahvaljujem in upam, da ji smem izreči čestitko tudi v imenu vseh vas, ki ste sestro Hilarijo srečevali v Avstraliji.

Draga sestra Hilarija, Bog Vas živi in ohranja! Hvala za vso Vašo plemenito in ponižno dobroto skrbnega materinskega srca. Pri Mariji Pomagaj pa se spominjajte tudi naše avstralske Slovenije.

p. Ciril

BOG Z VAMI IZ DNEVA V DAN IZ TEDNA V TEDEN v prestopnem letu 2004.

Tako smo vam zaželeli za popotnico v letu 2004 na koledarju Misli, informativnega mesečnika za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. In tako tudi resno mislimo: Naj bo z Bogom začeto in živeto vse leto, vsi trenutki, ki so nam podarjeni od Stvarnika, ki ga po Jezusovih besedah moremo klicati za Očeta in nam je svojo mater Marijo podaril tudi za našo Mater in Kraljico. Z njemim praznikom, praznikom Marije, svete Božje Matere, smo pričeli prvi dan novega leta 2004.

Koncem januarja smo imeli po Avstraliji kar nekaj neurij. Tako je bilo poleg neurij na severu Avstralije tudi v Melbournu in Brisbanu, kjer so se ceste spremenile v rečne struge. Lučaj kamna iz Kew, kjer domujem, so se vozili s čolni. Brat veter mi je neki dan razmetal mizo in na tleh je obležal papir z natiskanim sporočilom, ki sem si ga nekoč shranil: Vzemi si čas. Ker ob začetku leta še kako razmišljam o prav o času, sem v delu brata vetra videl Božji prst, da to sporočilo delim z vami. Takole pravi:

Vzemi si čas za premišljevanje. To je vir moči.

Vzemi si čas za igro. To je skrivnost mladosti.

Vzemi si čas za študij. To je studenec modrosti.

Vzemi si čas za prijaznost. To je pot k sreči.

Vzemi si čas za smeh. To je glasba duše.

Vzemi si čas za delo. To je cena uspeha.

Vzemi si čas za dobra dejanja. To je ključ do nebes.

Vzemi si čas za molitev. To je pot k Bogu.

Vzemi si čas za razdajanje. Prekratko je življenje, da bi bili sebični.

Vzemiva si čas, draga rojakinja, dragi rojak, za branje Misli!

Prav gotovo boste tudi v tej prvi dvojni številki Misli v letu 2004 našli kaj zanimivega in vzpodbudnega ob vsej resničnosti vsakdanjika, ki ga živimo. Napnimo jadra, da v njih ujamemo Duha Očeta, ki nam je podaril Božje posinovljenstvo. V Njegovem imenu in zanj živimo. Tudi, ko umiramo, se prebujamo za večnost! V ponižnem zaupanju Vanj sprejemamo milost časa, ki nam je podarjen. Ko torej rečem: Vzemi si čas, pravzaprav hočem reči, da sem pripravljen sprejemati Njegov dar. **pater Ciril**

V postni čas

Pa se ustavi pri katerikoli verski skupnosti, povsod najdeš določene stvari, ki so vsem skupne. Mnogim vera v Boga Stvarnika... mnogim pripomočki, ki nam pomagajo živeti v povezanosti z njim... Le kje ne najdeš zaradi tega molitve, posta in miloščine!...

Post je danes mnogim le pripomoček za vitko telo, drugim skrb za zdravje in zato dolgo življenje. Zato je geslo 'mens san in corpore sano' mnogim priljubljeno. Ne le posamezniki, v glavnem vse verske skupnosti uporabljajo post za duhovno rast.

Zato najdemo v Svetem Pismu veliko spodbud za molitev, post in miloščino... O tem govori Stara zaveza in tudi v Novi zavezi Kristus to priporoča in s tem post naroča. Ko je apostolom rekel: "Kdor vas posluša, mene posluša", je krepko podprl njihovo zakonodajo. In s temi 'očali' glejmo ne samo prvo ali drugo, ampak vse cerkvene zapovedi, pa naj govore o posvečevanju dneva ali o sklepanju zakona po cerkvenih naredbah, o prejemu zakramentov evharistije ali sprave, prav tako o postu na zapovedane postne dni...

Le čemu govoriti danes o postu, ki ga je cerkveno vodstvo 'odpravilo', trdijo nekateri. Ne, post ni odpravljen. Samo olajšave so nam na razpolago, kot je razbrati v vsakoletnih opozorilih v februarju. Seveda, ko govorimo o postu, mislimo

predvsem le na zdržek od mesnih jedi. To velja za vse petke v letu in pepelnično sredo. Toda med letom smemo zamenjati, četudi ni tako važen vzrok, medtem ko je v postnem času potreben kar primeren resen vzrok za zamenjavo. Ne morem se postiti, zato bom kaj drugega napravil v zameno. Ne pozabimo: grešniki smo, potrebujemo pokore, pa naj bo taka ali drugačna, naj bo MOLITEV ali OBISK BOLNIKOVI, delo ali premagovanje JEZIKA,... MILOŠČINA ali ...

Poglejmo sedaj, kaj nam Cerkev za čas, ki ga bomo s pepelnično sredo začeli (letos 25.02), posebej priporoča.

Postni čas, ki se začne s pepelnično sredo, nas vsako leto pripravlja na veliko noč.

Naj bo to res čas milosti, duhovne poglobitve in dobrih del, ki jih bomo darovali za potrebe Cerkve in vsega sveta.

Cerkve za postni čas določa tudi posebne oblike spokornosti.

Strogi post je na pepelnično sredo in na veliki petek. Ta dva dneva se le enkrat na dan do siteda najemo in se zdržimo mesnih jedi. Strogi post veže od izpolnjenega 18. leta do začetka 60. leta.

Samo zdržek od mesnih jedi je na vse petke v letu. Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta.

Kadar je petek na praznik (cerkveni ali državni) ali je kakšna slovesnost v družini (poroka, pogreb...), post in zdržek odpadeta.

Kaj pa duhovniki, redovniki in redovnice, ki se hranijo doma? Zanje ne velja olajšava. Naj se vsaj ti resneje postijo in žrtvujejo ter kličejo blagoslov na vse zaupano jim ljudstvo!

Verjetno v postnem času ne bo brez žrtev. Prav. Bo pa velika noč (11. aprila) bolj vesela in veselje, ki ga bomo nosili v srcu, bomo lahko podelili bližnjemu - z voščili!

Opozorilo zase in zate pripravil

p. Filip ofm

Postni čas je kot Great Ocean Road, ki nas vodi k Dvanajstim apostolom in zadnji večerji.

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

VATIKANSKI SPORAZUM. Državni zbor je 28. januarja potrdil sporazum o ureditvi pravnih vprašanj med Svetim sedežem in Republiko Slovenijo. S tem se je končala več kot desetletna pot urejanja odnosov, ki so za evropske države nekaj normalnega, v Sloveniji pa se je zapletalo predvsem zaradi nasprotovanja nekdanjih komunistov. Tako imenovani vatikanski sporazum je bil podpisan 14. decembra 2001 po končanih pogajanjih med Slovenijo in Svetim sedežem. Vlada je 14. januarja 2002 besedilo sporazuma poslala državnemu zboru, potem je sporazum romal v ustavno sodišče. Tam so po slabih dveh letih ugotovili, da ni v nasprotju z ustavo. Zdajšnjo potrditev sporazuma so pozdravili tudi slovenski škofje. V njihovem imenu je dal posebno izjavo ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode. Zapisal je takole: »Ratifikacija vatikanskega sporazuma bo nedvomno utrdila mednarodni ugled slovenske države. Hkrati bo sporazum, ko ga bo potrdil še Sveti sedež, služil kot pravna osnova za reševanje odprtih vprašanj med Republiko Slovenijo in katoliško Cerkvijo. Sporazum ne prinaša posebnih novosti, vendar je za slovensko katoliško zavest pomemben poudarek v preambuli o večstoletni zgodovinski povezanosti med slovenskim narodom in katoliško Cerkvijo. Pomembna je tudi interpretacija 7. člena ustave Republike Slovenije, ki govori o ločenosti med državo in Cerkvijo in ga nekateri razlagajo v smislu izločanja Cerkve iz javnega življenja. Vatikanski sporazum njuno ločenost pojmuje v tem smislu, da sta država in katoliška Cerkve vsaka v svoji ureditvi neodvisni in samostojni ter se zavezujeta k sodelovanju pri napredku človekove osebe in skupnega dobrega. Pomemben in daljnosežen je tudi 14. člen, ki pravi, da si bosta Republika Slovenija in Sveti sedež nadalje prizadevala obravnavati vsa odprta vprašanja, z namenom, da prideta do skupne

sporazumne rešitve. S tem se odpira možnost za normalizacijo položaja katoliške Cerkve v Republiki Sloveniji.

Slovenski škofje upamo, da bo ratifikacija sporazuma med našo državo in Svetim sedežem ugodno vplivala na ozračje v naši javnosti v smislu sproščenega dialoga, zaupanja in medsebojnega spoštovanja.«

NOVA ŽUPNIJA V CELJU. V knežjem mestu je zaživela nova župnija, ki obsega Hudinjo, Trnovlje, Šmarjeto in Prekorje. Tako je na Hudinji pred tedni začel rasti novo mladinsko in pastoralno središče - Don Boskov center. Ob njem bo kasneje zrasla še cerkev, posvečena blaženemu Antonu Martinu Slomšku. Novo župnijo, ki bo imela kasneje tudi svoj vrtec, igrišča, športno dvorano, župnišče in stanovanja, upravljajo salezijanci.

BLIŽA SE VSTOP SLOVENIJE V EVROPSKO ZVEZO. Kot je znano bo Slovenija 1. maja letos skupaj z devetimi kandidatkami postala polnopravna članica Evropske zveze. Pristopno pogodbo je konec januarja z veliko večino glasov potrdil tudi slovenski parlament. Poslanci in poslanke bodo v prihodnjih tednih odločali tudi o tem, kakšno naj bi bilo sodelovanje vlade in parlamenta v zadevah Evropske zveze. Vlada je v zvezi s tem pripravila ustrezen zakon, ki je zdaj v obravnavi v državnem zboru. Doslej je bilo največ razprav o tem ali naj za evropske zadeve pristojni delovni telesi zasedata javno ali tajno. Sedanja vladna koalicija, v kateri so večinoma tisti politiki, ki so imeli glavno besedo v komunističnem režimu, želijo čim več razprav skriti pred javnostjo, opozicija pa se zavzema za javne obravnave, saj te tudi v evropskih ustanovah potekajo javno. Doseči bo potrebno tudi dogovor, v kolikšni meri naj bodo stališča državnega zbora o evropskih zadevah zavezujoča za vlado. Kot je znano, bo imela Slovenija v Evropski zvezi

tudi svojega komisarja. Za to mesto je predsednik vlade Tone Rop predlagal dosedanjega ministra za evropske zadeve Janeza Potočnika. Slednji ne pripada nobeni stranki, sodeluje pa v sedanji vladi. Na zaslišanju pred odborom za zunanjo politiko in komisijo za evropske zadeve je dejal, da je pripravljen sodelovati z vsemi političnimi skupinami v Evropskem parlamentu. Ker se bližajo tudi volitve v Evropski parlament, slovenske parlamentarne stranke že pripravljajo liste za volitve, ki bodo potekale meseca junija. Na listi je sedem kandidatov in med njimi naj bi bile vsaj tri ženske. Nosilec liste v Novi Sloveniji je Lojze Peterle, v Slovenski demokratični stranki pa Miha Brejc. Druge stranke še niso dokončno oblikovale svojih list.

ZA ŠOLO PO MERI ČLOVEKA. Slovensko šolstvo je v zadnjih letih doživelo precej sprememb. Namesto osemletke smo dobili devetletko, ki pa še ni povsem zaživela. Ker so prenovo v največji meri vodili tisti, ki so o šolstvu odločali tudi v komunističnem sistemu, je prenovljena šola prilagojena njihovim pogledom na učenje, vzgojo in oblikovanje mladih. Pravijo, da je laična, v resnici pa ostaja tako kot prej v veliki meri ateistična in kot je bilo včasih običajno, sovražna do Cerkve, obenem zanemarja vzgojno plat. Prav zato je konec prejšnjega leta zaživela Pobuda za šolo po meri človeka. Pobuda je najvišje predstavnik države opozorila na preveliko obremenjenost otrok v zadnjih letih devetletke in na nekatere druge pomanjkljivosti. Ker ni bilo pravega odgovora, so začeli konec letošnjega januarja zbirati podpise ne le v podporo tej pobudi, ampak tudi v podporo široki javni razpravi o težavah slovenskega šolstva, v kateri bi do besede prišli tudi tisti, ki doslej niso imeli nobene možnosti pri odločanju, predvsem pa starši. Pobuda trenutno odpira vprašanje priznanja tistih dejavnosti, ki jih otroci obiskujejo zunaj šolskega programa. Gre za tuje jezike, športne dejavnosti, glasbeno in baletno šolo pa tudi župnijski verouk, ki bi jih lahko priznali kot obvezne izbirne predmete v novi devetletki. Pobuda pa namerava v prihodnje opozoriti še na druga vprašanja, ki zadevajo šolski sistem.

SLOVENSKA MATICA. Vsem nam je dobro znana prva in najstarejša slovenska knjižna založba - to je Mohorjeva družba, ki je pred nekaj leti praznovala 150-letnico delovanja. Te dni pa praznuje svojo 140-letnico delovanja Slovenska matica, ki so jo ustanovili staroslovenci z namenom, da bi izdajala

poučne in strokovne knjige v slovenskem jeziku. Slovenska matica je tako skozi desetletja dopolnjevala ponudbo Mohorjeve družbe. Ob letošnjem jubileju je predsednik države Janez Drnovšek Slovenski matici izročil zlati častni znak svobode Republike Slovenije. Prejela ga je za izjemen delež pri širjenju knjige in kulturnem znanstvenem poslanstvu med Slovenci.

JANEZ MENART. Mnoge rojake je 22. januarja pretresla vest, da je po daljši bolezni v 75. letu starosti umrl pesnik Janez Menart. S Cirilom Zlobcem, Tonetom Pavčkom in Kajetanom Kovičem je leta 1953 objavil znamenito pesniško zbirko Pesmi štirih. Ta drobna knjižica predstavlja eno temeljnih pesniških dejanj v razvoju slovenske povojne lirike. Janez Menart se je rodil 29. septembra 1929 v Mariboru. V Ljubljani je diplomiral iz slovenskega jezika in primerjalne književnosti. Kot lektor, dramaturg in vodja lutkovnega oddelka se je najprej zaposlil pri Triglav filmu. Kasneje se je zaposlil na RTV Ljubljana. Med letoma 1966 in 1968 je predsedoval Društvu slovenskih pisateljev, nato je bil dolga leta dramaturg na televiziji Ljubljana in v letih od 1979 do 1991 urednik v Mladinski knjigi, kjer je med drugim vodil program knjižnega kluba. Leta 1983 je bil izvoljen za izrednega in leta 1987 za rednega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Pisal je tradicionalno izpovedno, pripovedno in satirično poezijo. Poleg pesnikovanja se je ukvarjal s prevajanjem, zlasti klasične angleške in francoske romantične poezije ter dram. Izdal je vrsto samostojnih pesniških zbirk, med njimi so Prva jesen, Časopisni stihi, Bela pravljica, Semafori mladosti, Srednjeveške balade, Pod kužnim znamenjem, Srednjeveške pridige in balade. Njegov je tudi izbor slovenske umetne pesmi od začetkov do današnjih dni, ki je izšel leta 1969 pod naslovom Iz roda v rod duh išče pot. Na štiristo straneh je pesmi številnih avtorjev, ki predstavljajo bisere slovenske poezije; izbral je tisto, kar je najboljše. Zato ne preseneča, da je v knjigi tudi nekaj pesmi Franceta Balantiča, ki ste ga v tistih letih zaman iskali na knjižnih policah.

RUDI ŠELIGO. Le nekaj ur za novico o smrti Janeza Menarta smo izvedeli, da se je od zemeljskega življenja poslovil tudi pisatelj, dramatik, publicist, urednik in politik Rudi Šeligo. V slovensko zgodovino se je - poleg svojih izjemnih literarnih del - zapisal kot eden izmed tvorcev samostojne

Slovenije. Rodil se je 14. maja leta 1934 na Sušaku pri Reki. Po študiju filozofije in psihologije je opravil še magisterij iz estetike. Vrsto let je delal na Zavodu za organizacijo dela v Kranju. Sourejal je Revijo 57 in Perspektive, bil glavni urednik Problemov in knjižne zbirke Znamenja pri založbi Obzorja v Mariboru ter sodeloval pri Novi reviji in mesečniku Ampak. Kot predsednik Društva slovenskih pisateljev med leti 1987 in 1991 je sodeloval pri slovenski demokratizaciji in osamosvajanju. Bil je med ustanovitelji Slovenske demokratične zveze in bil 1990 izvoljen za njenega poslanca v slovenski skupščini. V tem času je vodil parlamentarni odbor za kulturo. Med leti 1990 in 1994 je bil predsednik sveta RTV Slovenije, več let pa je bil tudi predsednik Borštnikovega srečanja. Od junija do novembra 2000 je bil minister za kulturo v Bajukovi vladi; v tem času je skupaj s sodelavci objavil Slovenski nacionalni kulturni program. Rudi Šeligo je začel pisati sredi petdesetih let. Prva besedila je objavil v Tribuni in Naših razgledih. Sprva je pisal novele in daljše pripovedi, zatem romane in drame, v kasnejših letih pa še eseje. Med njegova najpomembnejša dela sodijo drame Čarovnica iz Zgornje Davče, Lepa Vida, Svatba, Ana in Volčji čas

ljubezni, med proznimi deli pa poleg Triptiha Agate Schwarzkobler in Izgubljenega svežnja, še roman Rahel stik, Demoni slavlja, črtice in legende Molčanja in številna druga. Rudi Šeligo je leta 1989 prejel Prešernovo nagrado za dramska in prozna dela, leta 2003 pa je za roman Izgubljeni sveženj prejel nagrado kresnik za najboljši roman. Zadnja leta je bil izredni član SAZU. Zanimivo usodo je doživel njegov Slovenski nacionalni kulturni program. Čeprav so vsi priznavali, da je dobro narejen in da ga nujno potrebujemo, ga je nova vlada popolnoma prezrla in sestavila svojega, ki nima veliko skupnega s široko kulturno politiko. Tudi zato so Šeligovi politični sopotniki na žalni seji izrekli obljubo: "Danes lahko rečem, da bomo Slovenski nacionalni kulturni program, s katerim je Rudi Šeligo zaokrožil svoje politično delo, slej ko prej začeli uresničevati. Da ne bo neuresničen obledel neke odvržen od praktičnega uma, ki si je po volitvah leta 2000 zadal kot prvo nalogo, da ga revidira. Ampak, da bo v novih okoliščinah, ki nastopijo s prvim majem letos in za katere je bil pravzaprav napisan, slej ko prej postal temelj naše narodne samozvesti..., s katero lahko samozavestno vstopamo v evropski prostor."

Iz naših misijonov

Predraga Angelca, Marija in pater Ciril!

Kako sem bila vesela, ko sem zagledala Tvojo pisavo, Angelca. Ali je to res? A predno se razklepetam, naj vam vsem zaželim obilje milosti ob prazniku Jezusovega rojstva. Naj njegova luč, mir in ljubezen vedno ožarja vaša srca. V novem letu pa Božji blagoslov in vse dobro. Bog povrni za Misli. Redno jih z veseljem prebiram, le stran za mlade izpustim, ker ne znam več angleško. Zanimivo, da sem prav po Mislih doživela veliko bližino nas Slovencev po svetu. Res pa je, da sem za pisanje vedno bolj lena. No sedaj je tako vroče, da se lahko piše le s krpo pod roko, drugače se lepi na papir. Sicer ste tudi vi v poletju, kajne? Še naprej se vam priporočam za Misli, saj vas nekatere tudi osebno poznam: Tebe Angelca, p. Cirila, ko je bil na Brezjah in na Zatreški planini, p. Filipa Rupnika še iz mladih let, ko je bila njegova sestra Nežka v Vrtojbi (blizu moje rojstne vasi) za kuharico v župnišču; pa Marijo Anžič 'iz misijonskih let'. Mi na misijonu nadaljujemo. Vedno je kaj novega.

Letos smo v adventu organizirali počitnice z Marijo – Oznanjenje, obisk tete Elizabete, rojstvo v Betlehemu – tri tedne, vsak dan po 150 otrok in 25 mladih. Molili, peli, risali, pisali in za konec iz gline oblikovali domače jaslice. Zelo lepo, a zvečer en sam velik vzdih in objem vzglavnika, da si nabereš novih moči za naslednji dan. Bog je čudovit! Ko se mu do konca prepustiš, te res ne izpusti iz svojih ljubečih rok. Sedaj načrtujem, da bom kaj več napisala za prijatelje in dobrotnike. Bodo pač voščila po praznikih, a vem, da so dobre misli vedno dobrodošle. Oprostite mi, da sem vsega po malo nametala a tudi nocoj, čez 10 minut bo sveti Štefan, že komaj gledam, ker pa pater zjutraj odpotuje v mesto, moram pohiteti, da odpošlje pismo.

Še enkrat en velik Bog plačaj za vse in ob Mislih in pri Jezusu vedno združena z vami vsemi vaša hvaležna sestra

Tadeja Mozetič, misijonarka v Paragvaju
(iz pisma Angelci Veedetz)

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Ave
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: (08) 8346 9674
 Fax: (08) 8346 2903
 E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUZINA ADELAIDE

V ADVENTNEM ČASU je bilo v našem verskem središču pravo božično razpoloženje v stilu zahodnega sveta. Na drugo adventno nedeljo, prvo v mesecu je našo skupnost obiskal Miklavž, predvsem mlade, ki so ga nestrpno čakali. Ob lepem, sončnem nedeljskem jutru je bilo tudi tokrat več otrok, vedeli so, da jim bodo starši, predvsem stari starši pripravili presenečenje in jih obdarovali po Miklavžu. Odkar ni več Ignaca Ahlina in Filipa Ivančiča, ki sta vestno nadomeščala svetega Miklavža, je to nalogo prevzel gospod Mario Jenko. Fotografija pričuje, da delo opravlja kot se za to spodobi. Ob darovih staršev in starih staršev je tudi versko središče obdarovalo vsakega otroka. Po končanem slavlju v cerkvi so otroci nadaljevali svoje veselje v dvoranci in so odhajali veseli na svoje domove. V torek, 9. decembra, smo imeli izseljenski pastoralni delavci božično veselje, ki ga je pripravilo naše versko središče. Zbralo se nas je kljub vročini kar 45. Gospodinje so pripravile večerjo v lepo

okusno okrašeni dvoranci. Po večerji so razpoloženi duhovniki zaigrali na kitare, iz East Timorja pa je spremljal na bobne, vsi smo zapeli božične pesmi. Obiskal nas je Miklavž, kar je bilo prvič in nekaj slovenskega. Miklavž (madžarski duhovnik) in angel (italijanska sestra) sta vse spravila v smeh, celo zaplesali smo v velikem raspoloženju. Ob koncu druženja se je direktorica izseljenskih duhovnikov opravičila, da je nadškof bil zadržan, pa smo bili kar veseli, da ga ni bilo, (bilo bi vse bolj uradno), vsi smo bili sproščeni in sestre se verjetno že dolgo niso tako nasmejale, kot ob tej priliki. Na misel mi je prišel obisk papeža Janeza Pavla II. ob prvem obisku Sloveniji, kako je bilo vse pripravljeno kot nikjer drugje in verjetno ne bo nihče dosegel Slovenije. Podobno bo težko pripraviti podobno božično slavlje, kot je bilo v našem slovenskem verskem središču.

Z božično devetnevnico smo se pripravljali na praznik Jezusovega rojstva. Vsako dopoldne je bila sveta maša, kljub temu, da je bila maša v pozni dopoldanski uri se je vedno kar nekaj naših rojakov zbralo, k sveti maši. Že dober teden pred božičem smo postavili božično drevo in jaslice, ter okrasili drevesa letos je bil oltar še posebej lepo pripravljen ves v cvetju, vrtnice iz vrta Marije in Jožeta Vuzem so krasile našo cerkev. Na sveti večer je bila tudi letos sveta maša za ostarele in otroke, ki k polnočnici ne morejo. Pred dvema letoma je prišlo kar nekaj odraslih, lansko leto pa je bilo na(moje) veliko presenečenje kar precej otrok, tako, da je bila maša v angleščini (mladi ne

Božična večerja izseljenskih pastoralnih delavcev v središču svete Družine. Na fotografiji vidimo, kako sestre režejo božično torto.

razumejo slovensko, ker starši ne znajo slovensko, saj eden ne) vlogo pridigarja je prevzela naša katehostinja Ančka Ahlin in jo čudovito izpeljala v obliki dialoga. Zanimivo je bilo videti in slišati, kako so otroci z navdušenjem sodelovali, odgovarjali na vprašanja in govorili, kdo se je rodil na božič, kaj božič pomeni... Verjetno, če bi se pripravljali na to večerno mašo, ne bi bilo tako lepo, kot je bilo vse spontano in doživeto. Starši so izrazili željo, da bi za letošnji božič zopet pripravili podobno večerno mašo. Upajmo,

da bomo z Božjo pomočjo, pomočjo staršev in otrok še kaj bolj doživeto pripravili. Za polnočnico je bilo letos več ljudi, kakor lansko leto. Med mašo so sodelovali otroci in odrasli. Odrasli so pri darovanju prinesli prižgane sveče v spomin na svoje drage že pokojne starše, bilo je prijetno božično vzdušje. Na sam božič pa je bilo kar precej manj ljudi kot ob nedeljah. Razumljivo, večina je bila pri polnočnici.

Praznik svete Družine, zavetnikov našega misijona, je bil lep. Misel na družino - Sveto Družino. Zakaj je p. Bazilij izbral sveto Družino za zavetnico..? Sveta Družina na begu v Egipt, naši rojaki po vojni na begu v svet, za boljšim kosom kruha in svobodo. Na tej poti jih je izročil sveti Družini, da bi ostali zvesti Bogu in slovenskemu narodu.

Miklavž nagrajuje dobre otroke.

Koliko jih je še zvestih...? Še so zvesti in Bog daj, da bi ostali še naprej.

Novo leto kljub temu, da je bilo za nekatere neprespano in utrujeno je prišlo k maši ki je bila kot ob nedeljah, prvič toliko ljudi. Zastavilo se mi je vprašanje; Kaj se je zgodilo, da je tako lep obisk svete maše..? Ostareli smo in mir v svetu je na trhlih nogah kakor tudi načeto zdravje,... vsi iščemo Božjo bližino, pomoč in blagoslov, za katerega smo prosili na prvi dan novega leta!

Bog daj, da bi vsa ta doživetja obrodila sadove v našem življenju, v naših domovih, naši skupnosti in v svetu!

KRST: 17. januarja 2004 je bila sprejeta v občestvo Božjih otrok PAYGE MAREE GESZNER - mama Tania Maree in oče Steven Geszner - botra pa Jozef in Bernice Geszner. Payge želimo, da bi bila zdrava in rastla v modrosti pri Bogu in ljudeh. Staršem čestitke!

15. februarja bomo obhajali 21. obletnico naše cerkve. Ta dan bo tudi prvo sveto obhajilo. Po maši bomo imeli skupno kosilo! Vse rojake lepo vabim.

25. februarja je pričetek štiridesednevnega posta. Na pepelnico bo zvečer ob 7. uri sveta maša, med mašo bo pepeljenje v spomin na spokornost in našo smrt. V postu bo vsak petek dopoldne sveta

maša in po maši križev pot in molitev za duhovniške in redovniške poklice. Ves post bo ob petkih po maši priložnost za spoved! Več o postni dejavnosti v prihodnjih Mislih!

Vsem rojakom, ki ste mi poslali voščila in darove za božične praznike in darove za cerkev, se iz srca zahvaljujem z Bog povrni!

Verouk za naše birmance je vsako prvo in tretjo nedeljo ob 9.30 do 10.30 dopoldne.

Letošnji mladinski koncert bo v Adelaidi prvo soboto v oktobru, 2. oktobra. Več o koncertu prihodnjič.

p. Janez

Sodelovanje vernikov - prinašanje darov - pri sveti daritvi ob praznovanju zavetnikov cerkve.

KAJ BO Z NAŠIMI KLUBI IN DOMOVI?

Martha Magajna, Sydney NSW

Z zanimanjem smo poslušali pogovor z gospo Heleno Leber na slovenskem radiu o bodočnosti naših klubov, domov in cerkva. Prav je imela. Obstoje naših klubov in organizacij je vedno bolj ogrožen in bodočnost tudi ne kaže dobro.

Sama sem že trideset let aktivna članica Slovenskega kluba Triglav Sydney ali kakor se sedaj imenuje, Triglav Panthers St Johns Park. Naš primer najbolje pokaže probleme, ki jih imajo naši klubi in smer, v katero se razvijajo. V

današnjih gospodarskih pogojih se ob vedno manjšem številu Slovencev v Avstraliji noben klub ne bo mogel več dolgo vzdrževati samo s slovenskimi člani in občinstvom. Vsi klubi in cerkve so bili zgrajeni pred skoraj pol stoletja in prišel je čas popravil, predelovanja in vzdrževanja.

Slovenci, ki so zadnjih trideset ali štirideset let finančno podpirali vse naše ustanove, so sedaj upokojenci, s pokojnino, ki komaj zadostuje za naše lastno življenje. Prej smo prispevali za zemljo, za zgradbe, za opremo, za ureditev, zraven pa smo še delali, brezplačno in vztrajno. Vse več delavcev smo pospremili na pokopališča ali pa so odvisni za prevoz in družbo od svojih otrok, ki le malo zahajajo v slovenske domove in cerkve. Naši klubi nimajo več dovolj prostovoljcev in delovno silo, ki drži klube odprte, je treba plačati, pa ne samo njih, plačati je treba davke, zavarovanje, elektriko, vodo, popravila in drugo, denarja pa je vedno manj. Uprave naših klubov nimajo v svojem sestavu finančnih in gospodarskih strokovnjakov, ki bi lahko vodili gospodarstvo, kakor jih vodijo avstralski klubi, kjer imajo v upravi profesionalne delavce. Tako smo v našem klubu z globoko žalostjo spoznali, da ne moremo več tako naprej. Veliko ljudi pravi: »Zakaj niste prodali in se združili z drugim slovenskim klubom, odnesli denar tja in bi bilo vsem lažje?«

V naši zgodovini smo že dvakrat resno delali na tem, da bi prišlo do združitve obeh klubov. Dvakrat so člani kluba Triglav na občnem zboru sprejeli sklep, naj se organizira združitev. Na žalost se je na drugi

strani vedno našlo dovolj vplivnih ljudi, ki so združitev preprečili, čeprav je bilo tudi v drugem klubu veliko članov, ki so to združitev želeli. Seveda je v obeh klubih več kot polovica članov, ki zahajajo na prireditve v oba kluba in so povsod zadovoljni. Drugi del članov v obeh klubih pa zahaja samo v svoj klub in če tega ne bo, bodo rajši ostali doma. Kaj mislite, da bi morali poskusiti še tretjič?

Naj bi klub prodali in dali denar za kak drug dober namen? In kaj

bomo potem? Če bi ga dali za slovenske šole? Te šole mora nekdo organizirati in ne samo pouk. In kdo bo odgovoren za to organizacijo? Bili so časi, ko so navdušeni slovenski učitelji osebno obiskovali slovenske družine in jih prepričevali, naj pošljejo otroke v slovenske šole, pa še takrat so učitelji sami z avtomobili pobirali otroke in jih pripeljali k pouku. Seveda, takrat so imeli po petdeset ali sedemdeset otrok v šoli. Danes pa lahko šolo financiramo, vendar starši ne morejo najti dovolj časa, da bi lahko otroke pripeljali v sobotno šolo, saj jih morajo na isti dan odpeljati na šport, nogomet, plavanje, balet, glasbeno šolo in drugo. Razmere so se spremenile. Poznam mlade ljudi, ki so v svojih otroških letih obiskovali slovenske šole in so zaradi tega izgubili možnost igrati nogomet v svojem šolskem moštvu ali biti del skupine plavalcev. Poznam mladega človeka, ki pravi, da je svojo mladost preživel pod mizo ali na klopih v naših društvih, medtem, ko sta starša delala društveno delo, medtem, ko so se njegovi avstralski sošolci igrali in hodili na izlete, šport in taborjenja s svojimi starši. Za mladega človeka je velika bolečina, če se ne čuti del skupnosti v šoli in med svojimi sovrstniki in kmalu je že sklenil, da se njegovim otrokom to ne bo zgodilo.

Dobili smo ponudbe s strani več velikih in finančno močnih klubov, da nas bi vzeli pod svoje okrilje. Na koncu smo sprejeli najugodnejšo ponudbo kluba Panthers, ki nam je ponudil, da se lahko kot enakopravni partnerji združimo z njimi in v njihovem okviru še vedno nadaljujemo s svojimi narodnimi

aktivnostmi na kulturnem, športnem, zabavnem in katerem koli drugem področju in v ta namen nam bi dali vsako leto tudi primerna finančna sredstva.

Seveda smo imeli pomisleke. Rekli smo: Klub potem ne bo več naš, slovenski. Toliko dela smo vložili in želeli bi ga pustiti našim otrokom. In rekli smo našim otrokom: Tu imate milijonsko vrednost, pridite, vzemite, vodite, ni važno kateri otroci so to, samo naj bodo Slovenci in da bodo pripravljeni organizirati nadaljnje delo. Ha!

Otroci so sedaj odrasli, študirani, sposobni, imajo svoje družine, svoje kariere, neprestano morajo študirati in se izpopolnjevati, da bodo v današnjih vse bolj zahtevnih časih ostali na površju. Nimajo zanimanja za domove, v katere so jih starši bolj na silo vlekli, dokler so bili otroci. Ne potrebujejo dodatnih obveznosti, ki bi jih ovirale, kadar bi želeli v redkem prostem času potovati ali obiskati prijatelje. Ne, hvala! Žal nam je, ker vemo, koliko svojega življenja ste vložili v te klube in domove, ljubi starši, vendar res ne moremo preživeti dva, tri ali več večerov v tednu v vodenju klubov in domov, kjer se enkrat ali dvakrat na teden zbirajo naši ostareli Slovenci, igrajo na karte, malo balinajo, malo se pogovarjajo, drugega pa le malo.

Naši praktični otroci si ne želijo nakopati skrbi za domove, kamor hodijo ljudje, ki ne smejo več piti, jedo doma in presedijo celo popoldne pri enem ali dveh kozarcih piva. Finančno je to nemogoče, če

pa bi napravili spremembe, da bi v te domove prišli tudi drugi ljudje, ki bi prinesli denar za obratovanje, potem pa našim ljudem ne bo več všeč in ne bodo več prišli in kaj nam bo potem potreben dom?

Na koncu smo člani na občem zboru z večino sprejeli sklep, da bomo sprejeli ponudbo Kluba Panthers in postali član velike družine okrog 14 klubov in v njihovem okviru še vedno obdržali svojo narodno identiteto. Ta sklep ni bil brez srčne bolečine, ki je bila še večja zaradi nešteti očitkov, ki smo jih dobivali od vseh strani.

Seveda smo dobili največ očitkov od takih članov, ki so redno hodili v na primer italijanski klub na kosilo in šele po kosilu prišli v naš klub na ples – kar je bilo brezplačno. Očitki, da smo zapravili klub, da klub ni več slovenski, napovedi, da nas bodo čez nekaj časa vrgli ven in bomo izgubili vse in še in še...

Mineval je čas in stvari so se nekako umirile in padle na svoja mesta. Ugotovili smo, da ni »njih« in »nas« v klubu. V novo oblikovanem klubu smo pomembni in čim več nas je Slovencev, bolj pomembni smo. Imamo organizacijski odbor, ki odloča o razdelitvi finančnih sredstev, ki pokrivajo vse naše potrebe na kulturnem, športnem in družabnem področju, pa še nam ostane dovolj, da lahko prispevamo za potrebe naših šol, arhivov in drugih skupnih akcij naše slovenske skupnosti. Lahko celo pomagamo slovenskim organizacijam

v drugih krajih, ki niso številčno in finančno dovolj močne.

Skupna uprava klubov Panthers je vložila velika finančna sredstva v modernizacijo našega kluba, ki je bila res nujno potrebna. Ni še vse končano, kar pa je napravljenega, izgleda zelo lepo. Klub je sedaj moderen, eleganten in udoben s prijazno postrežbo, dobro kuhinjo in uslužbenci, ki se zelo trudijo, da nam bi v vsem ustregli. Dokler bomo Slovenci zahajali v klub, dokler bo v klubu dovolj

Balinarji, ki so januarja 2004 slavili rojstni dan, s prijatelji v klubu Panthers - Triglav. Na fotografiji z leve: Jože Fisher, Martha Magajna, Marica Vrh, predsednik Peter Krobe, manager kluba Andrew Gardner, Lojze Sever in Jože Bratovič.

SLOVENSKIH članov, bo to še vedno naš klub in toliko časa bomo imeli na razpolago vse kar si želimo in potrebujemo, ne da se nam bi bilo treba še naprej truditi, kot smo se trudili zadnjih trideset let. Vsem tistim, ki pravijo: «Ja, pa ni več slovenski klub...» pa lahko rečemo: Tudi vi ne boste ničesar nesli s seboj! Na pokopališču v Rokwoodu vam vsega tega ne bo treba! In če se bodo naši otroci zanimali za to, v pogodbi našega kluba je postavljeno, da mora biti v upravi vedno večinski SLOVENSKI odbor, dokler bo dovolj Slovencev da bodo v tem odboru delali in mogoče bodo to ravno naši otroci... Mogoče bo ta novi, modernejši klub bolj odgovarjal potrebam naših mladih in mogoče bodo rajši prišli... Lahko samo upamo!

Iskreno želimo vsem slovenskim organizacijam, da bodo še dolgo in uspešno gospodarile in da ne bodo šle po poti, kakor so odšli začetni slovenski domovi v Sydneyu, od katerih je ostal samo še spomin, ali pa domovi in cerkve v Ameriki, ki jih je bilo nekoč brez števila, sedaj pa niti spomina ni več nanje. Vendar mi, ki v naših organizacijah delamo, smo že vsi v letih, ko lahko štejemo, koliko časa bomo še vzdržali. Povejte mi, ali res kdo verjame, da bodo naši mladi poprijeli in delali dalje, da bodo naši slovenski domovi ostali izključno in samo slovenski?

KLUB PANTHERS, ST JOHNS PARK-TRIGLAV

Piše Martha Magajna

Klub Triglav Sydney je dobil novo obleko in tudi novo ime. Pe pred leti so člani sklenili, da bodo dali klubu naslov, ki bi pokazal tudi vsem prebivalcem iz okolice St Johns Parka, da so v klubu dobrodošli. Na žalost so zelo redki klubi, ki bi se lahko vzdrževali samo s prispevki in dohodki s strani članov, ki so jih zgradili. Tako se je zgodilo nekaterim poljskim, ukrajinskim, nemškimi in italijanskim klubom, da so utonili v zgodovino. V naše klube so začele zahajati množice drugih narodov, ki so šele pred nekaj leti začeli prihajati v Avstralijo in še nimajo svoje strehe. Tako, kot smo pred petdesetimi leti Slovenci najemali dvorane in cerkve, da smo imeli svoja družabna srečanja in službe Božje pod tujo streho, tako sedaj najemajo prostore in postrežbo v naših klubih narodi, kot so Asirci, Tai, Timor, Bosanci

in drugi, vsi taki, ki imajo nemire v svoji rodni deželi in iščejo zatočišča drugod, tako kot so pred petdesetimi leti prihajale v Avstralijo množice Slovencev.

Klub Triglav je bil obilno blagoslovljen, na eni strani z dobrimi željami številnih članov in

Ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar blagoslovlja klub Triglav, ob njem tedanji predsednik Karlo Samsa, 31. januarja 1983.

prijateljev, po drugi strani pa tudi z dejanskimi blagoslovi slovenskih dušnih pastirjev.

Leta 1973 je škof Lenič blagoslovil triglavsko zemljišče in zasadil oljčno drevesce, ki je do danes zraslo v veliko drevo in še sedaj dela družbo kipu Ivana Cankarja na notranjem dvorišču kluba. Leta 1983 je slovenski metropolit, ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar, blagoslovil novo zgrajeno zgradbo Kluba Triglav in še posebej je blagoslovil štiri opeke, ki so bile potem vgrajene v steno kluba. Te štiri opeke so sedaj dobile častno mesto ob vhodu v novo prenovljeni klub Panthers St Johns Park-Triglav. Vdelali so jih v lep okvir in pod nje postavili spominsko ploščo, ki spominja vse obiskovalce na naše začetke.

Lahko rečemo, da smo prejeli veliko blagoslovov, saj so klub obiskali tekom preteklih desetletij vsi obiskujoči škofje in s toliko blagoslovi imamo kar dovolj razloga za optimizem za našo bodočnost tudi v novi obliki kluba, ki je precej podobna življenju nas vseh v Avstraliji: Slovenci s svojo znano trdoživostjo v novi domovini, med naseljenci vseh narodov. Tudi to bomo vzdržali!

BALINARJI

V našem klubu je veliko število članov, ki redno balina. Konec januarja je bilo večje tekmovanje za pokal Dneva Avstralije. Taka tekmovanja so se ponavadi zaključila s skupno večerjo, katere pokrovitelji so bili običajno tisti člani, ki so v posameznem mesecu praznovali rojstni dan. Tudi tokrat ni bilo drugače. Imeli smo kar pet slavljenec: Jože Fišer, Martha Magajna, Marica Vrh, Lojze Lever in Jože Bratovič. Prvič smo tudi sedli k večerji, ki je ni bilo treba nam pripraviti, ampak so nam postregli kuharji iz nove restavracije kluba. Vsi, ki smo se ponavadi namučili s pripravami, smi rekli: »Čas je že!«

Pred večerjo je bil tudi letni občni zbor balinarske sekcije Triglav, na katerem so soglasno sprejeli sklep, da ostane odbor balinarjev v dosedanjem sestavu: Predsednik Emil Fabjančič, tajnica –manager Martha Magajna, tehnični vodja Lojze Magajna, podpredsednik Lidija Jeraj in vodja

ženske sekcije Dora Hrvatin.

Zmagovalci tekmovanja za pokal Dneva Avstralije so bili Dora Hrvatin, Emil Lozej in Tone Uršič, ki so dobili lepe nagrade.

Program kluba za mesec februar in marec 2004: Četrtek, 12. februarja, enodnevni avtobusni izlet v Hunter Valley in srečanje s prijatelji iz New Castla.

Nedelja, 15. februarja, PLES S KONCERTOM slovenskega pevca Marjana Zgonca. Hrana po izbiri od 11.30 dalje, za ples igrajo "The Masters", vstopine ni.

Nedelja, 21. marca, REDNI MESEČNI PLES z ansamblom "The Masters", hrana po izbiri.

BALINANJE: vsako sredo in nedeljo popoldne

VSAK TOREK IN ČETRTEK dopoldne ob 10 am: BINGO!

VSAK TOREK IN ČETRTEK ZVEČER: za vsako večerjo, ki jo plačate (\$12.- ali več), dobite eno zastonj.

Iščejo

Iščejo **IVANA KOVAČA**. Rojen je bil 28.2.1940 v Reki, na Hrvaškem. Ima ali je imel podjetje Kovač & Sons Plumbing v Edwaston, Adelaide, SA. Ima ženo Nino, sinova Stevena in Edija in hčerko Anito. Njegov zadnji naslov: Ivan Kovač, 12 Ferry Avenue, Edwastone, Adelaide, SA.

Išče ga njegov najboljši prijatelj, doma iz Godoviča, sedaj pa živi v Izoli. Prosimo bralce Misli, če poznate Ivana Kovača, da posredujete informacije na uredništvo Misli. Hvala!

Spoštovani, poleti leta 1971 se je iz Ljubljane, nekam v Avstralijo preselila družina Vegan. Stanovali so na Topniški ulici v Ljubljani. Med njimi je bil tudi deček **BORIS VEGAN**, s katerim sva skupaj obiskovala osnovno šolo Mirana Jarca. Takrat sva bila najboljša prijatelja in v četrtem razredu naju je usoda ločila. Prosim vas, če je mogoče, da mi pomagate navezati stik z imenovanim Borisom Veganom. Za kakršnokoli informacijo se vam že vnaprej zahvaljujem.

Janez Rojec, Ljubljana

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo!

Happy New Year! I was so surprised when my sister came back home – after being away for 3 months, because she learnt so much. Now she speaks better Slovene than me! She even learnt the infamous Slovenian “slovnica” which I always struggled with.

As I begin my journey to tertiary study this year, we are aware of many young people in our community who have just completed theirs. Two of which are being featured this month.

If you have any questions about anything I can help you with or an idea for a feature article... contact me on the email.

The Editor.

misli_corner@hotmail.com

TANYA ANDREJAŠ, Sydney NSW

Danes predstavljamo nadebudno dekle iz sydneyjske skupnosti Tanyo Andrejaš, ki je bila rojena 8.7.1981 v Westmead porodnišnici, kot hčerka Jožeta in Andrejke roj. Sodja, ki ob nedeljah prihajajo v Merrylands, čeprav živijo v kraju Maraylya, ki je oddaljen 45 minut stran. Tanya ima še dve sestri Natalio in Amando ter brata Jamesa. Natalia je stara 24 let in je zaposlena v podjetju za kozmetiko. Amanda ima 21 let, študira za računovodkinjo, najmlajši Jamie, 18 let pa je pred kratkim z dobrim uspehom končal srednjo šolo. Trenutno se še ni odločil za nadaljni študij.

Tanya je obiskovala osnovno šolo v Fairfielu in v Maraylyi. Srednjo šolo je opravila v katoliškem kolegiju Bede Polding College v South Windsor, nato se je vpisala na University of Technology Sydney (UTS), kjer je dosegla diplomo iz medicinske znanosti. Nato se je zaposlila pri farmacevtskem podjetju v Ryde, kjer dela kot prodajni agent. Namerava pa še nadaljevati študij v isti stroki za zdravnico.

Njena mama Andrejka je že dve leti po vrsti zbrala ljudi za »Nakupovalni avtobus« v prid nove katedrale v Parramatti. Pred nedavnim pa je z možem Jožetom in Milko Stanič zastopala našo skupnost pri odprtju nove stolnice.

Tanyi in njeni družini želimo veliko Božjega blagoslova in uspehov v prihodnosti.

p. Valerijan

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

»**THE VOICE OF SLOVENIA**«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

VELEPOSLANIŠTVO

REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

Odpravnik poslov: Bojan Bertoncelj

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 17.00

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056
 Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS **NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Marija Kmetova

49

Sveti Francisek Asiski

Po Jezusu, križanem, mi vlij moči v dušo, v srce, v to ubogo telo, ki je še vedno zemlja v njem in, ki toži v železnih okovih...«

Glas ji je zastal, pogledala je z vso dušo Frančiška in je vedela, da poslednjikrat govori z njim.

»Sestra Klara, ti najzvestejša, blagoslavljam te, kakor te najbolj morem: Moč Očetova bodi s Teboj, ljubezen sinova Ti napolni srce, luč Svetega Duha ti razsvetli pot! Zahvaljena bodi za vso skrb, zahvaljena za tolažbo, zahvaljena za vse te nežne dobre čevljičke...

Z Bogom sestra Klara! Pojdem, glej kakor sem odšel z gore La Verna in se nikoli več ne povrnem. Ne žaluj! Še malo in se vidi v nebesih in bova pri kralju vseh kraljev z vsemi brati in sestrami na vekov veke. Amen.«

Ko so se vrnil bratje iz Assisija, so povedali, da je tako ganila Sončna pesem posvetno gosposko in škofa, da je pokleknil župan pred škofa in mu dejal: »Iz ljubezni do našega gospoda Jezusa Kristusa in do njegovega služabnika Frančiška vam iz srca odpuščam in hočem storiti vse kakor je Vam všeč!« A škof se je sklonil, dvignil svojega bivšega nasprotnika, ga objel in poljubil, rekoč: »Meni, meni, ki sem duhovskega stanu, se spodobi, da sem ponižen in miroljuben! A prav zelo sem jezav, zato te prosim, da potrpiš z menoj.« Frančišek se je zelo razveselil te novice in je vzkliknil: »Gospod zahvalim se Ti za to svojo pesem, ki je premagala hudobne duhove nemira!« Potem je dejal bratom: »Štirideset dni sem bival pri sestrah, zdaj odhajam, da storim, kakor mi je dejal gospod kardinal in me preiščejo zdravniki v Rieti. Pojdimo v božjem imenu!«

»Prosim te, ljubi moj brat,« je vprašal Frančišek zdravnika, »kako je z menoj? Povej mi resnico!«

»Bo že,« je odvrnil zdravnik in se zagledal v stran. »Z Božjo pomočjo se ti utegne obrniti na bolje.«

»Nikar, dragi moj,« je dejal smehljaje se Frančišek, ne varaj me! Nič ne de, ne bom se prestrašil, vendar

odgovori odkrito: koliko časa bom še živel?«

Tedaj je zdravnik dejal naravnost: »Takole – do konca septembra ali začetka oktobra.«

Frančišek je pogledal v daljavo in zavzdihnil. Potem je iztegnil roke proti nebu in vzkliknil: »Pozdravljena sestra smrt!« Bridko se je zganilo v srcih bratov, ko so to zaslišali. Zdravnik si je nehote utrnil solzo. Frančišek pa je povzel: »Bodi zahvaljen, Gospod, za telesno smrt, ki je naša sestra in, ki ji ne uide nihče, ki je živ! Gorje onim, ki umrjejo v smrtnem grehu! Blagor pa onim, ki so živeli po Tvoji najsvetejši volji, zakaj ne bo jim škodovala druga smrt!« Brnele so besede po sobi. Zdelo se je, kakor bi se raztezale žice od stene do stene. V živo je rezalo Leona, roke so se mu tresle, venomer je prosil Boga, naj mu še ne vzame ljubega brata in tovariša in očeta.« Frančišek ga je pogledal in dejal:

»Ljubi moj Leon, ti mala ovčica božja, bodi vedno pri meni in mi poj o sestri smrti! In brat Angelo naj ti pomaga.«

»Ne bo šlo,« je povzel Elija, »v škofovi palači smo, zunaj so vojaki, kaj bodo rekli?«

Da nisi svet mož bodo dejali, če se boste veselili in peli v celici.«

»O brat Elija,« je odvrnil Frančišek, milost Svetega Duha me je tako iskreno združila z mojim Gospodom in Bogom, da se že smem radovati v Njem!«

In brat Leon in brat Angelo sta zapela: »Bodi zahvaljen, Gospod, za sestro smrt, ki je naša sestra...« in sta pela dalje do konca in pričela znova in Frančišek se je smehljaj in gledal v strop. Ondi - se mu je zdelo, da se odpira nebo in so neskončne livade in so rože in rože in ptički in čebelnice in procesije angelčkov, ki trosijo sončne žarke vse okrog in hodi za njimi Gospod in se mu sveti obličje in so tako mile in dobre Njegove oči.

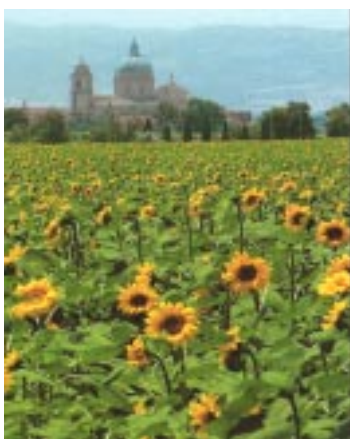
»In vse to mi prinese smrt, ljuba, dobra sestra smrt!«

Potem pa je videl v duhu vse svoje brate, ki so na gori La Verna in v dolini Rieti, ki so v Porciunkuli in v Carceri, ki so v daljnih deželah – v Franciji, Španiji, Nemčiji, Afriki... In je pomislil na sestro Klaro in vse njene sestre; zaskrbelo ga je. »Še bodo hodili po potih življenja Gospod,« je molil, pomagaj jim, Ti življenja Gospod, Ti življenje samo!«

Testament

»Tole pa so moje besede za vas, ljubi bratje in to je moja oporoka:

Takole je Bog podelil meni, bratu Frančišku, da se pričnem pokoriti: dokler sem živel še v grehu, mi je bilo prav zoprno, če sem videl gobavce. A Bog me je privedel mednje in sem ostal nekaj časa pri njih. Ko sem odšel od njih, mi je bilo potem vse tisto lahko kar mi je bilo prej težko. In le malo zatem sem zapustil posvetno življenje. Gospod mi je dal toliko vere v cerkve, da sem preprosto molil in dejal: Molimo Te, Gospod Jezus Kristus, tukaj in v vseh cerkvah tega sveta in Te hvalimo, ker si s Svojim svetim križem svet odrešil.« In Gospod mi je podelil in

mi še daje tako vero v duhovnike, ki živijo po zapovedih svete rimske cerkve, da bi se radi zatekali k njim, čeprav bi me preganjali. Pa če bi bil moder kakor Salomon in bi prišel v župnije ubogih, majhnih duhovnikov, vendar ne bi nikdar pridigoval ondi, če ne bi imel dovoljenja od njih. In spoštoval in ljubil bom vedno vse take in druge duhovnike, ker so moji gospodarji. Nočem videti njihovih napak, saj vidim v njih Sina Božjega in moji gospodarji so. Častimo in spoštujemo vse učence svetega pisma

in vse one, ki nam služijo z besedo Božjo, saj nam dajejo duha in življenje.

Ko mi je Bog poslal brate, mi ni nihče povedal, kaj mi je storiti. Sam Najvišji mi je razodel, da naj živim po zapovedih svetega evangelija. V kratkih in preprostih besedah sem dal napisati ta pravila, ki mi jih je potrdil papež. In tisti, ki so prišli, da bi živeli takšno življenje, so razdelili med reveže vse, kar so imeli.

se nadaljuje

Leopolda's journey with cancer

LEOPOLDA KRIŽMAN, born on the 27th of October, 1924, in Kal – Slovenia, passed away peacefully on the 28th of November at 10.40 pm at Cabrini Private Hospice in East Prahran, Victoria.

Rosary for Leopolda was held on the 1st of December and her Funeral / Burial Mass on the 2nd of December, at St. Justin's Catholic Parish in Wheelers Hill. Her final resting place is at Springvale Crematorium, Springvale – Melbourne.

Leopolda's battle with cancer began in early August 2003, when she was initially diagnosed with having a 3 cm tumor in her left kidney. However after further examination it was identified that Leopolda's cancer had spread to her bones throughout her entire body.

This cancer was very cruel and not only broke her back but also broke her left hip twice. Her determination to live was demonstrated by her strength and courage every time she was presented with a new challenge. Even during her times of severe pain and suffering, Leopolda taught us to never give up the fight and to be strong mentally and physically to combat the disease as she did. She was a role model and inspiration to us all and based on the support our family has received she had influenced many people's lives in a positive aspect.

The Križman family, Anton – husband and Susie – daughter, want to thank everyone who has been part of Leopolda's journey and would like to wish those who are currently caring for sick family members, all the strength, courage and energy to keep on going, as family support is so important.

Thank you and may Leopolda Križman rest in peace.

Susie Križman, Melbourne VIC

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Pocitnice v Mt. Elizi

Ko sem bila v Mt. Elizi v petek zvečer pri sveti maši, me je pater Ciril vprašal, da bi kaj napisala o počitnikovanju. Patru se ne sme odkloniti. Vem, da Misli pripraviti ni lahko in strani je treba napolniti. Sama vem, koliko papirčkov zmečkam, predno kaj zložim. Spomini so še sveži in bom napisala svoja doživetja iz naših tradicionalnih počitnic.

Slovenci v Melbournu obiskujemo ta počitniški kraj že dolgo let. Jaz osebno že 20 let. Število je padlo od prvih začetkov na skoraj četrto. Na začetku smo imeli tri tedenske, potem dva tedenske in letos eno tedenske skupne počitnice. To je odvisno od nas, kajti mnogi ne prihajajo več, otroci so odrasli, nekateri imajo zasebne hiše na morju, drugi so onemogli ali pa so že pomrli.

Poslopje je prodano novemu gospodarju, zato iz leta v leto čakamo, kdaj bodo zaprli naš počitniški dom. V vseh teh letih smo doživeli veliko lepega, imamo mnogo spominov o naši vsakoletni koloniji, o čudovitih lepotah cipres, cerkvice sv. Frančiška, šumenja in valovanja morja spodaj v dolini in v daljavi, kakor daleč sega pogled izpred vhoda v veliko jedilnico, kjer smo se tolikokrat zbirali k obrokom in zvečer na klepet pa tja do mesta Melbourne, ki se je ponavadi razbohotil v lučkah v mraku in se razkazoval do prvega svita.

Letos je prijave sprejemala misijonarka Marija Anžič in lepo speljala; je mlada in delo ji gre dobro od rok. Prijavilo se je 32 ljudi in vsak dan je še kdo prišel za kakšno noč ali pa samo na obisk. Torej začeli smo v nedeljo, 11. januarja in končali v nedeljo, 18. januarja 2004. Ker je bila druga nedelja, je imel pater maše v Kew, Geelongu, St. Albansu in zvečer je prišel med nas. Drugi dan, v ponedeljek pa je imel pogreb v St. Albansu. Kot vedno je bilo vse na »kupu«. V torek pa se nam je pridružil in ostal nekaj

dni z nami. Lepo smo uredili urnik za pomoč v kuhinji. Vreme je bilo lepo in ne smemo se pritoževati. Voda pa je bila strupeno mrzla.

Dnevni red je bil tak kot vsa leta. Dan smo pričeli s sveto mašo ob 7.30, kosilo je bilo ob eni uri in večerja ob 6.30 zvečer. Ob deveti uri pa smo imeli »majlo« s pecivom. Ob večerih smo se redno zbirali k rožnemu vencu v kapeli, kjer smo imeli jaslice in prepevali božične pesmi. Petje je vodila Antonija Sankovič. Tam, kjer se poje, je vedno prijetno. V kuhinji in včasih tudi v jedilnici so se vrtele ob glasbi Lentijeve harmonike pridne kuharice Ana Špacapan, ki je imela glavno vlogo in v pomoč si je pripeljala gospo Milko Želko. Obe sta se trudili, da nas zadovoljita. Hrana, tako kot vedno zelo okusna in lepo pripravljena. V kuhinji se zgodi, da včasih kaj manjka. Zato pa so imele pridno "šoferko" Vido Valenčič, ki je bila vedno pripravljena pomagati in se odpeljati do trgovine. Boglonaj vsem trem!

Skoraj sem pozabila, da smo imeli presenečenje. Pater Ciril nas je presenetil. Priletel je s helikopterjem in pristal na jasi pred vhodom. Kot vemo, je pater športni pilot helikopterja (*fotografija spodaj*). Z njim je priletel tudi lastnik helikopterja, ki je patrov prijatelj Hugh Fox

iz Ocean Grove pri Geelongu. Čestitali smo mu in se skupaj slikali. Povedal je, da je izkoristil vozovnico, ki jo je dobil za 50. rojstni dan. Hvala, pater, za takšen obisk. V soboto zvečer smo imeli vigilno sveto mašo in zahvalo za vse trenutke, ki smo jih skupaj doživeli. V nedeljo smo vse počistili in gospodinja doma je hodila za nami in kar naprej ponavljala, da Slovenci najbolj počistimo za seboj. »Kaj mislite, kako smo vse počistili?« »Lepo!«

Tako se nam je steklo še eno leto počitnic. Bog daj, da bi še skupaj hodili, čeprav v manjšem številu in, da bi še naprej skupaj držali kakor ena družina, kot je vedno dejal pater Bazilij. To so moje najlepše počitnice, ko vse počiva, tudi moja kuhinja, ko se umaknem za en teden.

Hvala verskemu središču tudi za to skrb poleg pisanja Misli, vsega drugega rednega dela in mnogo drugih opravil, ki se ne vidijo. Hvala tudi vsem vam, s katerimi smo skupaj preživljali prijeten teden.

Anica Smrdel, Melbourne VIC

Zadovoljno, srečno in zdravo v novo leto 2004

S prvim januarjem letos smo avstralski Slovenci lahko lažje in globlje zajeli sapo in zadihali v prihodnost...

V Ljubljani je bil 4. julija 2003 podpisan dogovor med Avstralijo in Slovenijo, v sklopu pristojnih organov o izvajanju sporazuma socialne varnosti med pristojnima organoma za vlado Avstralije in vlado Republike Slovenije. Verjetno je večina vas že to sprejela od vašega krajevnega Centrelinka, v obratnem slučaju pa se tam osebno oglasite in vprašajte za formularje - Sporazum o socialnem varstvu med Slovenijo in Avstralijo (Guide to claiming a Slovenian pension), ki je prišel v veljavo 1. januarja 2004. Ti formularji vam nudijo točna navodila za overovitev vašega delavnega obdobja in bivanja v Avstraliji. Kličete lahko Centrelink na krajevno telefonsko številko: 131021. Za obširnejša navodila pa na Centrelink International Services, Hobart, na telefon: 131673 ali fax: (03) 6222 2799. Pišete lahko na naslov: GPO Box 273, Hobart 7001. Sledeči pa je tudi e-mail naslov: international.services@centrelink.gov.au

Če želite kontaktirati Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Ljubljani, je naslov: Kolodvorska ulica 15, 1518 Ljubljana; telefon: 0011 386 1 4745100; fax: 0011 386 1 2321265. Priporočam vam, da to storite čimprej, zaradi časovne omejitve in uspešno pot v upokojensko dobo...

Iz naših steza na tej strani luže.

V zadnjem četrletju leta 2004 sem sama kot dolgoletna sodelavka na polju oskrbe ostarelih povabila na skupni zmenek vse, ki jih to vprašanje zanima in predstavnike slovenskih ustanov Viktorije. Razpravljali smo o vprašanjih naše slovenske skupnosti, boljše oskrbe, bodočega preživetja, možnosti črpanja ponudb socialnega varstva v Viktoriji – Avstraliji...

Po petdesetih letih se vrste temeljnih začetnikov ožijo, vložena življenjska sila prostovoljnega razdajanja se približuje koncu. Drugačna čustvena nuja življenja naših mlajših avstralskih Slovencev praktično ne zmore uporabiti, oziroma vključiti v dnevnik svoje vsakdanjosti idilo našega domotožja – slovenska središča. Tako smo se na drugem sestanku z večino predstavnikov Slovenskih ustanov Viktorije povezali z osebjem od Migrant Information Centre. Predložen je bil format Meeting the needs of Slovenian Community in Victoria – Project Brief for the Victorian Migrant Community Partnership Programme.

Vložili smo prošnjo za finančno podporo izvajanja te socialne službe, nakar bo odgovor šele v prvem četrletju 2004, naš sestanek predstavništva slovenske skupnosti in interesentov – tretji po vrsti, bo 11.2.2004 ob 7.30 zvečer v Baragovi jedilnici v Kew.

Helena Leber

Božično kosilo v društvu Ivan cankar v Geelongu drugo nedeljo v decembru je bilo uspešno. Vrhunec vsega je bil prihod Miklavža, angelov in parkljev. Miklavž je vse otroke obdaril, potem so imeli otroci "party". Tudi otrok je bilo veliko. Imeli smo se lepo na Štefanovo in Silvestrovo. V veseli družbi smo pričakali novo leto in skupaj nazdravili. Vsem, ki ste pomagali, da je bilo praznovanje tako lepo, se prisrčno zahvaljujem, posebno

našim mladim, ki so zelo pridno delali. Bralcem Misli in vsem Slovencem želim srečno novo leto, posebno še uredništvu. Lep pozdrav iz Geelonga.

Lojzka Kuhar, predsednica društva Ivan Cankar

VASI DAROVI, DO 6.2.2004

ZA BERNARDOV SKLAD: \$390: F. I. Valenčič.

\$220: Alfred Brežnik. **\$130:** Philippa in Milan Beribak. **\$85:** Frank Majc. **\$70:** Leon Robar, I.F. Kampos, J. Robar. **\$60:** Pavla Zemljak. **\$50:** Maura Vodopivec, Zinka Černe. **\$40:** Franc Kovce, Marijeta Hren, Ivana Ponikvar. Bračko, Anton Šircelj. **\$30:** Ivan Šuštarčič, Marija in Ivan Harej, Ernesta Vran, Marijan Lauko, Milena Baetz, Julijana Košir. **\$25:** Pavla Marinovich. **\$20:** Anton Jesenko, Elizabeth Vajdič, H.E. Wajon, Danilo Mršnik, Zlatka Agrež, Pavel Tonkli, Ida Jež, Marija Burlovič, Anica Rezelj, Karlo Rožanc, Marija Škofic, Stanko Tomšič, Cilka Žagar, Jože Krušec, Zora Gec, Ivanka Štemberger, Branka Iskra, Franc Tanšek, Ljlenko Urbančič, Lotte Rafolt, Marija Podgornik, Mary Štukelj, Marija Boeletzky, Lojze Korošec, Dušan Jenko, Silva Krčmar, Ana Horvat, Marta Kohek, Alojz Kerec, Zinka Kajzer, Andrej Grlj, Paulina Pahor, Danica Petrič, Franc Rolih, Angela Povh, J. Bajt, Iva in Danilo Kreševič, Mirko Koder, Petrina Pavlič, Albin Fabian, M. Bertonecelj, Miha Matkovič, družina Basa, Cecilija Pirnat, Pavla Fabian, Vinko in Marija Ovičaj, družina Mramor, Angela in Peter Vorič, Marko Zitterschlager, Ivan Pišotek, Jožica Paddle, Ema Kowalski, Roman Divjak, Toni Urbančič, Marjan Marsič, Franc in Fanika Maver, Slavka Ivančič. **\$15:** Anton in Marija Brne, Gabriel Gomizelj. **\$10:** Branko Jerin, Jana in Jože Čeh, Cirila Neubauer, Julijana Veber, Viktor Bizjak, Emillia Walls, Magda Benc, Jože Lapuh, Rihard Verbanc, Marta in Anton Kristan, Karl in Josephine Twrdy, M. Vihtelič, Ema Kosmina, Alojz Gašperič, Slavko Koprivnik, Paulina in Matija Cestnik, Josi in Marjan Preložnik, Max Hartman, Hilda Vidovič, Franc Janežič, Vince Erjavec, Srečko Brožič, Barbara Marinčič, Marija Česnik, Anton Gjerek, Ivanka Spevan, Alojz Rus, Antonija Vučko, Marija in Franc

Car, Marija Blažević, Fani in Peter Natlačen, Ivanka Jerič, Jože Bedrnjak, Ivanka Žabkar, Ernest Rutar, Terezija Jošar, Jože Nemeš, Hinko Hafner, Bruno Pavšič, Tomaž Možina, Mihaela in Viktor Semelbauer, Janez Kucler, Ivanka in Ivan Bratoš, Antonija in Jože Topolovec, Ana Ogrizek, Jože Ramuta, Ana Šutej, Franc Ivančič, Danica Gorup, Helena Hilla, Anica Smrdel, Milena Birska, Vinko Tomažin, Elizabeta Kenda, Roman Uršič, Joseph Rezek, Ana Nemec, Albina in Hans Konrad, Cvetka Koblar, Peter Stepančič, Ladislava in Ivan Hozjan, Janez Stajnik, Toni Kenda, Toni Šajn, Ana in Štefan Kolenko, Zofija in Alojz Hrast, Franjo Majerič, Jože Plevnik, Elizabeta Kovačič, Marija Urbanc, Jože Grilj, Nino Burlovič, Ana Dominko, Alojz Seljak, Ivan in Ladislava Hozjan, Anton Skok. **\$6:** Mimika Horvat. **\$5:** Jože Brožič, Milka Zidar, Franc Šavli, Jože Malnarič, Sofia Krojs, Frančiška Truden, Joe Belovič, Franc Križman, Marija in Emil Kalčič, Franc Prosenik, Jože Kocijančič, Marija Gregorič, Jože Gojak, Frančiška Ludvik, Marija Ritlop, Pavla Ogrizek, O. Mezinec, Alexander Gubič, Veronika Seljak, J. Cetin, Vera Kenda, družina Kenda, Štefka Zorko, Stanislav Bele, Emil Sosič. **ZA PATRA STANKA ROZMANA: \$450:** Molitvena skupina Canberra. **ZA BOLNIŠNICO NANGOMA: \$50:** Irma Ipavec (namesto božičnih voščilnic). **\$20:** Zora Kim, Fani Šajn, Slavka Kastelic, Anica Rezelj. **\$10:** N.N., Marko Zitterschlager, Zlatko in Marta Skrbiš. **ZA LAČNE: \$25:** Marija Boeletzky. **\$20:** Tone Mikolič. **ZA SEMENIŠČE V VIPAVI: \$50:** Petrina Pavlič. **ZA DOM MATERE ROMANE: \$20:** F. Lužnik. **ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV: \$20:** Jožica in Franc Bresnik. **ZA MISIJONE: \$20:** Anton in Tončka Stariha (namesto božičnih voščilnic). **ZA PATRA PEPIJA: \$20:** Klara Bracar. **ZA REVNE OTROKE MATERE TEREZIJE: \$5:** Štefka Zorko. **HVALA VSEM!**

SLAVKA MATJAŠIČ je 2. decembra dopolnila 80 let življenja, njen mož **FRANC** pa je v novembru 2003 dopolnil 84 let. Po 57 letih skupnega življenja sta oba še vitalna in polna optimizma.

Redno ju srečujemo pri slovenskih mašah vsako drugo nedeljo v Geelongu. V krogu družine in prijateljev je Slavka slovesno praznovala svoj praznik na klubu Ivan Cankar v Geelongu. Draga Slavka, naj Vas Gospodar življenja še naprej ohranja pri zdravju in močeh, prav tako moža Franca, da bosta skupaj obhajala še veliko jubilejev.

ZNAMKE Znamke ZNAMKE

iz Adelaide pošiljata Maura Vodopivec in njen sin Ivan

Pošta Slovenije je na tekmovanju za najlepšo znamko sveta zasedla četrto mesto

Založniška hiša Timbropresse je v letu 2003 osmič zapored organizirala tekmovanje za izbor najlepše znamke sveta, na katerem je sodelovalo 35 poštnih organizacij, vsaka je tekmovala z znamko, izdano v letu 2002, ter blokom, izdanim v obdobju 1999–2002.

Pošta Slovenije je na tekmovanju sodelovala z blokom z motivom vinske trte ter dosegla četrto mesto. Na prvem mestu je bila Nova Kaledonija, sledile so ji Belgija, Namibija, Slovenija in Avstralija. Pri izboru najlepše znamke je dosegla prvo mesto Namibija, sledile so ji Singapur, Kanada, Argentina in Luksemburg.

Iz Kraljičine dežele

Potnica z ladje Toscana

Razveselila sem se, ko sem v decemberski številki videla sliko ladje "TOSCANA", ker smo s to ladjo tudi mi 9. februarja 1954 pripluli v Melbourne. Predstavila bi Vam rada nekaj imen oseb, ki smo bili skupaj na ladji: Pavla in George Marinovič, Georgev brat Aleks in njegova žena Milka Marinovič in njuna hčerka Vesna. Od ostalih potnikov se spominjam samo še Viktorja Ferfolja in Franca Penka. Potovanje iz Trsta do Melbourne je trajalo dolgih 40 dni, zato se spominjam, da smo bili vsi zelo veseli, ko smo po dolgem potovanju zagledali avstralsko obalo. Od omenjenih potnikov so trije že med pokojnimi: Milka Marinovič je umrla 14.5.1997 v starosti 71 let. Aleks Marinovič je umrl 23.11.1997 v starosti 74 let in George Marinovič je umrl 14.1.2002 v starosti 82 let. Žal mi je, da se zaradi daljave ne bom mogla udeležiti srečanja pri sv. maši v KEW. Lep pozdrav vsem sopotnikom Toscane, kakor tudi bralcem MISLI.

Pavla Marinovič, Bribie Island QLD

ČAS JE ŽE, da se Vam oglasim iz Kraljičine dežele s poročilom dogodkov zadnjih mesecev. Začel bom s tradicionalnim miklavževanjem, ki se je med nami kar dobro uveljavilo, saj se tega srečanja radi udeležijo mladi in tudi ne tako mladi. Tako je bilo tudi letos. Obiskal nas je Miklavž s spremstvom angelov in parkeljna in v veliko zadovoljstvo navzočih razdelil vrečo dobrot.

Poleg rednih piknikov vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu je odbor priredil tudi uspešno silvestrovanje. Prvi weekend v januarju je slovensko skupnost obiskal pater Filip ter daroval božično sv. mašo na Zlati obali, v dvorani društva Planinke in v Buderimu. V naslednjih dneh je obiskal tudi bolnike in osamljene. Na domu Toneta in Anke Brožič je pater daroval sv. mašo za zdravje Anke in bolnikov. Posebno veselo je bilo patrovo srečanje tukaj v Caboolturi z ožjo sorodnico njegovih faranov v Strunjanu, kjer je pater Filip več let deloval kot župnik te Marijine božjepotne cerkve. Pastoralnemu duhovniku takšno srečanje s člani njegovih bivših faranov veliko pomeni, zato se je razvila živahna debata o poznanstvu družinskih članov in faranov, ki jih je pater krstil ali poročil.

V torek, 20. januarja, se nas je precej rojakov zbralo v Nerangu ob novem grobu pokojnega Adolfa Kolednika, kamor smo položili njegove upepeljene ostanke. Z molitvijo smo se spomnili tudi drugih pokojnih rojakov, ki imajo na tem pokopališču svoje počivališče, predvsem v neposredni bližini Jožeta Vaha, saj je že več kot eno leto, odkar nas je zapustil. Albina Vah nam je ob koncu pripravila dobro zakusko, kjer smo zaključili srečanje.

V nedeljo, 25. januarja, nas je obiskala ekipa TV Slovenije, da so naredili nekaj posnetkov za televizijski program Naši na tujem.

Tukaj v Brisbanu smo sedaj v času priprav na praznovanje zlatega jubileja združevanja brisbanske slovenske skupnosti. Predhodni Pripravljalni odbor je že v letih od 1952 do 1954 s tedanjim predsednikom (sedaj že pokojnim) Cirilom Vugom začel zbirati Slovence na slovenske družabne večere s plesom v središču Brisbane - v BAFS dvorani na George St. To ni bila lahka zadeva v takratnih razmerah, ko smo bili vsi Jugoslavs, piše eden prvih odbornikov, Jože Košorok, saj smo se predtem iskali po tujih zabavah. Ta je našel enega rojaka na eni prireditvi, drugi na kakšnem drugem srečanju, tretji zopet drugje in tako se je širil krog slovenske skupnosti. V prvem zapisniku, (ki ga hranim v arhivu) z dne 25. julij 1954, je takratni tajnik Prireditvenega odbora Janez Primožič že zapisal, naj bi se naslednja zabava vršila na ime MISLI. V tistem času sta frančiškana patra Beno Korbič in Klavdij Okorn začela leta 1952 izdajati prvi slovenski mesečnik Misli. Priljubljenost in povezanost na slovenski tisk MISLI - slovenske besede v Avstraliji - je bila takrat tako močna, da so že prva pravila našega društva Planinke, katere je leta 1955 ob ustanovitvi predstavil Stanko Sivec, vsebovala v drugem členu namen društva: da drži zvezo z ostalimi Slovenci širom Avstralije preko versko socialno informativnega lista MISLI. Ta člen se je z malo spremembo ohranil v društvenih pravilih še do danes. Ko je 23. januarja leta 1955 Stanko Sivec ustanovil društvo Planinka, se je Prireditveni odbor razšel. Nova pravila pa so nudila društvu Planinka red in stabilnost, da se je tako ohranilo do sedaj. Praznovanje zlatega jubileja je praznovanje združevanja Slovencev v Queenslandu. Sedaj je čas, da damo priznanje tistim rojakom, ki so pred

50. leti orali ledino združevanja Slovencev na tem lepem delu Avstralije. Sedaj je čas, da se spomnimo na pravi pomen slovenske družbe v tujem svetu, da pri tem ne pozabimo na delo in trud ter na pridobitve, ki so bile tekom let ustvarjene. Sedaj je tudi čas, da se spomnimo tistih umrlih sodelavcev, ki so vložili veliko truda v korist slovenske skupnosti. V soboto, 28. februarja zvečer bo tudi čas slavlja s plesom, da se spomnimo veselih srečanj, ki smo jih v domači družbi preživeli. Naslednji dan, v nedeljo pa bo tudi čas pri sv. maši ob 10.30 v dvorani Planinke, da se Bogu zahvalimo za varstvo in pomoč ter za vse dobro v preteklih petdesetih letih. Lep pozdrav!

Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

Evropska turneja - Active Solutions and Consulting Group

Veseli smo, da vam lahko podamo kratko informativno poročilo z naše zelo uspešne turneje po Evropi. Imeli smo 100% več predstavitev in individualnih razgovorov, kot smo pričakovali na začetku in vsekakor lahko v Avstraliji pričakujemo še več novih slovenskih družin in posameznikov mlajše generacije.

Predstavljali smo možnosti za začasno ali stalno naselitev v Avstraliji, Kanadi in na Novi Zelandiji z legalnega, ekonomskega, študijskega in zaposlitvenega vidika. Glavna predavateljica sva bila Tony in Monica Lenko. Na vsaki predstavitvi smo imeli filme z raznimi naravnimi in turističnimi znamenitostmi in atrakcijami predvsem iz Queenslanda, kjer je tudi sedež našega podjetja – promocijske materiale so nam priskrbeli naši domači poslovni partnerji kot so avstralske turistične organizacije, nepremičninske agencije, avstralske univerze, itd.

Zajeli smo več držav in sicer Avstrijo, Nemčijo, Italijo, Madžarsko, Hrvaško, itd. V Sloveniji smo morali svoje predstavitve in srečanja zaradi velikega zanimanja in medijskega pokrivanja ponoviti – skupaj smo jih imeli kar 7. Na vsaki je bilo več kot 70 ljudi iz vse Slovenije. Moramo povedati, da se razlogi za selitev zelo razlikujejo od države do države in danes se Slovenci odločajo za kratek ali daljši skok v tujino največ zaradi kariernih možnosti, spremembe življenjskega stila, klime ter onesnaženosti in zaradi večjih zaposlitvenih opcij.

V glavnem je splošno znanje o legalnih možnostih in vladnih migracijskih programih precej

slabo, kajti migracijski zakon se spreminja zelo pogosto, tudi tedensko.

V Sloveniji in ostalih državah smo kot podjetje dosegli izredno prepoznavnost, tudi na nacionalni ravni skozi aktivnosti našega lokalnega predstavnika, predvsem pa zaradi izrednega zanimanja medijev kot so dnevni časopisi Delo in Večer ter radijske postaje.

Slovensko skupnost v Avstraliji želimo obvestiti, da bo naslednje leto v Avstralijo samo preko našega podjetja prišlo več kot 15 mladih slovenskih družin, v naslednjih letih bo pa ta številka že presegala 30 družin letno. Naši klienti predstavljajo zelo zanimivo skupino – najdete lahko samske profesionalce, družine s štirimi otroci, študente in podjetja ter poslovne ljudi, ki nadaljujejo svoje poslovne kariere v Avstraliji.

Našo evropsko turnejo bomo ponovili naslednje leto septembra in oktobra in čeprav Slovenija predstavlja le majhen del naših poslovnih in marketinskih aktivnosti, bomo vsekakor organizirali še več srečanj kot letos, tudi z različnimi podjetji, ki imajo želje po prodiranju na tuje trge.

Če želi kdo od vas še več podatkov, slik ali dodatnih informacij, vas vabimo, da obiščete našo spletno stran www.activescgroup.com ali se oglasite Tonyju ali Monici na tel: 07 5473 5254 ali email: info@activescgroup.com

Z veseljem bomo odgovorili na vaša vprašanja ali komentarje!

Au - Pair / Care taker

Ste Slovenci ali potomci Slovencev, ki želijo varuške s tekočim znanjem slovenskega jezika (ali tudi nemščine, italijanščine in francoščine), ki ga lahko enostavno prenašate na svoje otroke – skozi igro in vsakdanje obveznosti?

Lahko vam priskrbimo varuške moškega ali ženskega spola vseh starosti za pomoč v družini, pri varstvu otrok ali oskrbi starejših družinskih članov za kratek ali daljši čas. Stroškov nimate, razen hrane in stanovanja, ki ga nudite osebi.

Dobili boste podroben vprašalnik in poskrbeli bomo za ujemanje vaših želja s pričakovanji, znanji in sposobnostmi osebe, ki prihaja k vam.

Za dodatne informacije in vaše želje nas kontaktirajte na telefon 07 5473 5254, fax 07 5473 5079 ali email: info@activescgroup.com

Toni in Monika Lenko, Gold Coast QLD